

Vergerio, Pietro Paolo (der Jüngere)

Postremus Catalogus Haereticorum Romae conflatus, 1559 Continens Alios
Quatuor Catalogos, qui post decennium in Italia, nec non eos omnes, qui in
Gallia & Flandria post renatum Evangelium fuerunt aediti

Pfortzheimii 1560

N.libr. 57

urn:nbn:de:bvb:12-bsb00039250-8

VD16 K 177

Copyright

Das Copyright für alle Webdokumente, insbesondere für Bilder, liegt bei der Bayerischen Staatsbibliothek. Eine Folgeverwertung von Webdokumenten ist nur mit Zustimmung der Bayerischen Staatsbibliothek bzw. des Autors möglich. Externe Links auf die Angebote sind ausdrücklich erwünscht. Eine unautorisierte Übernahme ganzer Seiten oder ganzer Beiträge oder Beitragsteile ist dagegen nicht zulässig. Für nicht-kommerzielle Ausbildungszwecke können einzelne Materialien kopiert werden, solange eindeutig die Urheberschaft der Autoren bzw. der Bayerischen Staatsbibliothek kenntlich gemacht wird.

Eine Verwertung von urheberrechtlich geschützten Beiträgen und Abbildungen der auf den Servern der Bayerischen Staatsbibliothek befindlichen Daten, insbesondere durch Vervielfältigung oder Verbreitung, ist ohne vorherige schriftliche Zustimmung der Bayerischen Staatsbibliothek unzulässig und strafbar, soweit sich aus dem Urheberrechtsgesetz nichts anderes ergibt. Insbesondere ist eine Einspeicherung oder Verarbeitung in Daten systemen ohne Zustimmung der Bayerischen Staatsbibliothek unzulässig.

The Bayerische Staatsbibliothek (BSB) owns the copyright for all web documents, in particular for all images. Any further use of the web documents is subject to the approval of the Bayerische Staatsbibliothek and/or the author. External links to the offer of the BSB are expressly welcome. However, it is illegal to copy whole pages or complete articles or parts of articles without prior authorisation. Some individual materials may be copied for non-commercial educational purposes, provided that the authorship of the author(s) or of the Bayerische Staatsbibliothek is indicated unambiguously.

Unless provided otherwise by the copyright law, it is illegal and may be prosecuted as a punishable offence to use copyrighted articles and representations of the data stored on the servers of the Bayerische Staatsbibliothek, in particular by copying or disseminating them, without the prior written approval of the Bayerische Staatsbibliothek. It is in particular illegal to store or process any data in data systems without the approval of the Bayerische Staatsbibliothek.

N. libr.

57

N. libr. 5. 17.

<36605726520014

<36605726520014

Bayer. Staatsbibliothek

Hist lit univ.
Ind. Lib. prohib.
p. ~~42~~ 423.

00039250

POSTREMVS
CATALOGVS HAERE
ticorum Romæ confla-
tus, 1559.

CONTINENS ALIOS QVA-
tuor Catalogos, qui post decennium in
Italia, nec non eos omnes, qui in Gallia &
Flandria post renatum Euange-
lium fuerunt
æditi.

Cum Annotationibus Vergerij.

R

M. D. LX.

407

NO. 1000
1800

BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS.

1800

00039250

ILLVSTRI
DOMINO, D. STANIS
lao, Comiti ab Ostro-
rogo, &c.

APPA quotquot pō
test tormenta ad-
mouet & contor-
quet in nostras Ec-
clesias, quas uidet indies cre-
scere & corroborari per gra-
tiam Dei, Mittamus recen-
sere quæ alijs annis admo-
uerit atque cōtorferit, quæ
sanè non pauca fuere. Hoc
ipso anno celebrauit in suo
cubiculo unà cum sex dun-

00069250

taxat Inquisitoribus Conci-
lium, quod in nos furēs im-
mifit sub nomine Catalo-
gi, ubi fcilicet omnes noſtri
libri, omnes noſtri fratres,
tota noſtra doct̄rina, quan-
ta quanta eſt, arrogantifsi-
me pro hæretica cōdemna-
tur, atque in uniuerſum ter-
rarum orbem diffamatur.
An cōquerentur adhuc &
minabuntur nobis illæ pur-
puratæ & mitratæ creatu-
ræ, quòd tyrannum in no-
ſtris Scriptis atq; Antichri-
ſtum illum appellitemus?
Sed quonam alio nomine
me-

00039250

3

meretur appellari, qui Vni-
uersale Concilium cum to-
ties toti Christiano Orbi
promiserit, nūc Romę clan-
culum; in quodam angulo,
prorsus tyrannicè, nemine
ex nostratibus uocato, ne-
mine audito, Conciliabulū
nescio quod, sibi conflatit,
conflatum pari tyrānide &
impudētia euulgarit, adeo-
que ad unguem obseruari
mādarit, interim nihili pla-
nè faciēs quicquid filius Dei
Dominus noster Iesus Chri-
stus mādet atq; præcipiat?
Sic res profecto est, & quæ

0009250

bestiæ atque portenti illius
tirannici ingenium manife-
stè nobis representet. Cum
autè perutile sit omnes pas-
sim Christi Ecclesias admo-
neri tantæ, tam horribilis,
tam execrandæ tyrannidis,
qua iste perditionis & men-
daciij filius turpissimè uio-
lata de celebrando Vniuer-
sali Concilio fide, proijcit,
cōdemnat, & pedibus pro-
terit cœlestem doctrinam,
atque adeò Christū ipsum,
putavi mearū esse partium,
ut Conciliabulum seu Ca-
talogum ipsum Romę con-
cinna-

00089250

4

cinnatū & impressum, cuius paucissima allata fuerūt in Germaniā Exemplaria, recudēdum darem, ut passim non in Germania modo tota, uerum in Polonia quoq; in Prussia, in Dania, in Suetia, atque in Anglia, quomodo se ergà nostras Ecclesias Antichristus gerat, quomodo fidem seruarit, quale demū Concilium celebrarit cognoscere liceat. Porrò cum nonnulla in eo paulò obscuriora uidissem, & quæ, si fuissent aliquibus Annotationibus il-

00039250

Iustrata, multò maiorẽ esse
Papę impudentiam atq; ar-
rogantiam contestarentur,
non detrectaui laborẽ, scri-
psi nõnullas annotationes
perquàm libenter, ad com-
modum Ecclesiarũ & glo-
riam Dei. Tuę uerò illustri
Dignitati, Stanislae Ostro-
roge, tot heroicis uirtuti-
bus Comes ornatissime, &
de me optime merite, eas
inscribere uolui, ut cũ per
te fuerint Polonicis Eccle-
sijs cõmunicatæ, tantò stu-
diosius & maiore autorita-
te atq; attentione legantur,
quòd

00089250

5

quòd tanti uiri nomen gē-
rant in fronte, quòd à tanto
Heroe propagentur. Quid
aduersus istum sceleratissi-
mum Papæ conatum agen-
dum nobis putē, sub finem
annotationum scripsi, qua-
re hic nō repeto, Sed Deum
testor, me ualdè esse sollici-
tum, qua uia, quāue ratio-
ne possim (pro mea tenui-
tate) prodesse uestris potif-
simum Ecclesijs, quas oro
ad unam omnes, ut me Pa-
tri nostro cœlesti suis preci-
bus assiduè commendent.
Tubingę die 12. Sep. 1559.

Vergerius.

ANNOTATIONES

Vergerij.

V M ante decenniū Papæ animaduertissent in Italia quoq; Euāgelij facem (licet exiguam) accensam esse, & libros nonnullos ex eo genere circumferri, quos ipsi (pro summa eorum cum Deo & Christo inimicitia) summè oderunt, Sarbonistas atq; Louanienses imitati, Catalogum conscripserunt, in quo paucos quosdam, uix LXX. notarunt & condemnarunt. Contra hunc, qui omnium primus in Italia prodijt, nouum scilicet monstrum, anno scilicet 48. Venetijs impressum, scripsi quædam Italice & reprehendi illorum non modò impietatem & blasphemias, sed inscitiam quoq; singularem. Quare haud multò post anno scilicet 1552. alterum Florentiæ promulgarunt, in quo emendauerūt quidem (quod fuissent à me moniti) nonnullos errores, sed nouos & quidem ualde pudendos admiserunt. Cum uerò contra hanc quoque stylum acueret zelus gloriæ Dei me impulisset: ecce tertiū concinnarunt anno 1554. Mediolani, emenda-
tis qui-

tis quidē aliquot ex erroribus, quos ego indi-
 cauerā, sed additis interim nonnullis nihilo
 deformioribus quā fuerant priores. Quid
 multa? Quartum quoq; Venetijs eodem an-
 no 1554. ediderunt, quem cum uidissē no-
 uis quibusdam ineptijs atque stultitijs & pe-
 nē furoribus refertum, hunc quoq; excipien-
 dū putauī meo scripto, non Italico amplius,
 sed Latino. Postremò hoc ipso scilicet anno
 1559. Romæ fabricarūt quintum, Vide pro-
 teruam & blasphemam hostium Christi di-
 ligentiam, nihil in summa faciunt reliqui, ni-
 hil intentatū, nihil inausum relinquunt, quo
 cœlestem doctrinam pessundare, suam uerò
 stabilire possint. In hoc igitur postremo quē
 dixi Catalogo reliquos omnes, supra connu-
 meratos, nec non Sorbonicos quoque & Lo-
 uanienses comprehenderunt, sane illud anti-
 quum mirifice obtinentes, ut correctis ali-
 quot ex erroribus à me commonstratis, rur-
 sus in alios grauiores & putidiores multo se-
 se demergerent, ut magis ridiculus magisque
 blasphemus sit hic postremus quā alij om-
 nes, id me facile indicaturum spero. Quare
 cum in eo hæc condemnentur inter alia.

¶ Exemplum literarum diei 4. Ian. 1550.

- 0009250
2. Io. Casæ Poemata.
 3. Discursus super flosculis V. Francisci.
 4. Pontificij Oratoris legatio in Comitij
Norembergensibus.
 5. Centum Graamina.
 6. Consilium de emendanda Ecclesia.
 7. Boccatij decades.
 8. Dantis Monarchia.
 9. Quædam loca magni momenti ex Fran-
cisco Petrarcha.
 10. Federicus Fregosius.
 11. Lucas Gauricus.
 12. De his inquam, paucis agam, ac de Libel-
lo cui titulus: Sacræ Cæsareæ Maiesta-
tis declaratio, quomodo in negotio
Religionis per Imperium usq; ad de-
finitionem Concilij generalis uiuen-
dum sit, in Comitij Augustanis 15.
Maij, Anno 1545. proposita & publi-
cata, & ab omnibus Imperij ordini-
bus recepta: Hunc enim Libellum a-
stute prætermiserunt, tametsi senti-
ant se ab eo grauitè, in duobus præ-
sertim punctis, urgeri.
 13. Agam præterea de uersionibus Biblio-
rum, in quibus condemnandis maio-
rem

rem sanè, quàm in alijs Articulis rabiem præ
se tulerunt. Postremo de Confessione Vuir-
tembergica, in qua etiam condemnāda pror-
fus tyrannicè egerunt. Ac ne diutius morer
ab eo, quod primum fuit incipiam:

Paulus III. anno Virginei partus 1548.
pridie Cal. Sept. tres in Germaniam Episco-
pos, qui noua quadam legatione fungeren-
tur, misit, hi fuerunt Fanensis, Veronensis, &
Ferentinus, titulus legationis erat: Pro redu-
ctione multorum populorū Germanicæ na-
tionis, qui ab unione Ecclesiæ se separaue-
runt. Magnam ergo hi Germaniæ partem lu-
strantes offerebant conditiones ijs qui redu-
ci & Papatui rursus inferi uellent. Conditio-
nes erant paucae quædam eæque perridicule,
Quòd scilicet gratis absoluturi essent à pœ-
nis, quas grauissimas fuissent omnes comme-
riti, maximè illi, qui cum uncti fuissent, uxo-
res tamen duxissent, quibus tamen ipsis ue-
niam quoque essent daturi, dum uera & non
simulata pœnitentia humiliter postulassent
recipi ad orthodoxam fidem, reiectis & expul-
sis tamen prius uxoribus sic de facto sibi con-
iunctis & copulatis (sunt uerba ex ipsa bulla)

00039250

Quod essent concessuri, ut Quadragesimalibus aliisque anni temporibus & diebus, quibus esus ouorum & carniū esset prohibitus, butyro, caseo, & alijs lacticijs, insuper dictis ouis & carnibus (adhuc sunt uerba Bullæ) uti & uesci liceret, Quod essent numerum dierum Festorum aliquantulum diminuturi, Quod permisuri, ut possent Cœnam Domini integram sumere, & postremo non exiguam liberalitatem (de alieno tamen) pollebantur his qui Ecclesiarum uel mobilia uel immobilia bona possiderent, transigendo scilicet cum illis & donando aliquam partem. Hæ in summa erant conditiones. At cum anxie plurimis eas obtulissent, diuque in Germania hæsisent, tandem qui reduci uoluisset inuentus est nemo, imò cum risui & ludibrio omnibus fuissent, Romam magna cum ignominia ferè exhibitati reuerterunt. Quare scripsi ad fratres Italiæ Epistolam haud sanè longam, uix unius folij, cum qua unà misi exemplum Bullæ, quod, Deo uolente, potueram (non tamen sine difficultate) assequi, ac conditiones quas tres Episcopi obtulissent, omnemque stultissimum eorum conatum narratione mea detexi: Videor enim mihi meminisse

nisse uix quicquam aliud in hac causa stultius à Papistis actum, cum tamen multa impudentissime egerint. Quare cum nunc hos cemetipfos pudeat legationis atque Bullæ, meam Epistolam, quæ de utroque certiores redderet Italiam, condemnarunt, dirisque deuouerunt, ne quis eam amplius legere audeat. Quocirca nemo iam ignorabit, quorsum inseruerint in catalogo exemplum mearum litterarum diei 4. Ianuarij datarum 1550. Sed cum uideam eos metuere, ne inepta & inutilis illa legatio magis magisque per Italiam diuulgetur, agedum, non deero officio meo, ac non dubito, quin magis possim ego uel solus rem denudare, quam illi tam multi contegere atque celare.

2. Ioannes Casa Archiepiscopus Beneuentanus, in tota Venetorum ditione, Pauli Papæ III. Legatus, conscripsit eius mandatum primum, de quo dixi, Catalogum, is autem, cum esset non inelegans Poeta, uersus quoque Italicos quosdam ediderat apud Traianum Nauium Typographum Venetijs impressos, in quibus celebravit laudes (oro boni cõsule pie lector, tamen si, quod aures tuas merito offendet, audies) celebravit inquam (inuitus recito

0039250
iterū oro, ut ignoscas) laudes uitij pessimi illi
tēpore editis suo nomine carminibus, aut ce-
te tunc primū innotescere & conspici cœptis
in quibus homo sanctus semel atque iterum
affirmare non exhorruit, illud esse diuinum
opus & diuinam artem, seque ea mirum in
modum imo ea sola delectari. Hunc ergo im-
purissimum satanicūque Archiepiscopum
sæpissime in meis, præsertim Italicis scriptis
pro uirili exagitaui, Papisque exprobraui, quod
taliū monstrorum opera in legationibus
uterentur, quin ea uellent Ecclesijs præser-
tim difficillimis his temporibus pro cœlestis
doctrinæ iudicibus in Concilio obtrudere.
Quare nūc Paulus III. importunitate mea
uictus (ut arbitror) autorem execrandissimi
illius poematis cōdemnauit tandem. Verum
quid? inseruit huiusmodi portentum in eo-
ipso Catalogo, in quo doctrinæ filij Dei pro-
pugnatores recensentur: Sentit enim Anti-
christus horribile uul atque abominabile
scelus eodem loco & numero habendū esse,
quo cœlestis, quam profitemur, doctrina.
Sed quotus quisque intelligere potuisset de
hoc agi, si duntaxat uerbula illa legisset Ioan-
nis Casæ poemata? Verum iam pergamus.

Vix

Vix ulla fuit unquam crassior fabula & nocentior Ecclesię Dei impostura, quàm quę de stigmatibus Franciscanis Papistę, ut adinerent Christo gloriam, confinxerunt: Hanc ut magis exornarent commendarentque in quodam libello, qui Italica lingua per Italiam circumfertur, cui est titulus: Flosculi Sancti Francisci, affirmare blasphemii homines non sunt ueriti, Franciscum fuisse alterum Christum, qui stigmatibus sibi ab Angelo quodam quadam solitudine impressis, semotis arbitraris (Nemo enim fuit qui ea unquam uiderit, & tanta est Papistarum cęcitas, tantus furor, ut ea diuinis honoribus colant) possit feruare à morte æterna uiros, qui uixerunt à tempore Francisci usque ad finem mundi: Aiunt enim, Christum illos duntaxat seruasse, qui fuissent usque ad tempora Franciscana. Deinde addunt, Virginẽ filij Dei matrem, merito suę uirginitatis seruasse mulieres quę uixerunt usque ad tempus cuiuspiam Clare monialis Franc. contemporaneę, quòd eam Papę canonizarint (ut uocant) quam sanctam appellant, Claram uero eiusdem uirginitatis merito in suo ipsius corpore renouatę (sic iugantur) eas seruasse, quę essent usque ad

00039250

finem mundi futuræ. Quam putidissimam
atque horribilissimam, post natos homines,
blasphemiam atq; hæresim. Ego cum essem
ex Italia discessurus, exagitaui scripto Italico,
cui titulum dedi: Discursus super libello, cui
titulus Flosculi Sancti Francisci, nec tamen
nomen inscripsi meum, nihil certe metuens
minus, quàm ut illa defenderent, quin mihi
persuaferam fore, ut quandoquidem exortus
esset sol Euangelicus, qui plurimos excitasset,
illico dexterè curarent suppressendum tan-
tum scelus. Sed ecce in tribus perpetuis Ca-
talogis, ut in hoc postremo quoq; meam scri-
ptionem & accusationem pro Lutherana at-
que hæretica impudentissime & sceleratissi-
me condemnarunt. Quod nemo non uidet
perinde esse, ac si clamassent, cum tu audeas
negare uera esse quæ nostra Rom. Ecclesia cre-
dit & mandat, ut alij quoque de stigmatibus
Franciscanis credant, tuum, in quo de his scri-
psisti librum tanquam hæreticum, semel, ite-
rum, tertio & quarto pronunciamus. Et ad-
huc erit quisquam, qui sibi persuadere queat
istis Rasis atq; unctis esse uel tantillam cordi
gloriam Dei? & serio eos cupere uindicatam
ab abusibus erroribusque Ecclesiã? Quis ue-

ro dicendus fuerit intolerabilis error, quæ hæ-
resis infanda si ea non est, quæ filij Dei D. N.
Iesu Christi pretiosissima uulnera habent
eodem numero atque loco, quo fabulosa &
maledicta Francisci stigmata? Proh inauditâ
blasphemiam atque scelus. Pergamus.

4. Adrianus Papa VI. Flandrus, Episcopo
Aprutino, suo ad Norembergensia Comitia
internuncio formulâ actionis dederat, in qua
nonnulla fuerunt nō inepta neq; impia: Aie-
bat enim se scire in illa Rom. sede aliquot iam ,,
annis multa abominanda fuisse, & omnia esse ,,
in peruersum mutata (sunt uerba ex ipsa for- ,,
mula) deinde addebat, non mirū esse, si ægri- ,,
tudo à capite in membra, à summis pontifici- ,,
bus in alios inferiores prælatos descenderit, ,,
omnes prælatos Ecclesiasticos declinasse u- ,,
numquenq; in uias suas, nec fuisse unum qui ,,
faceret bonū. Et paulo post, se omnem operâ ,,
adhibiturū, ut primū Rom. curia, unde nimi- ,,
rum omne malū processisset, reformetur, ut ,,
sicut inde corruptio in omnes inferiores e- ,,
manarit, ita etiâ ab eadem sanitas & reforma ,,
tio omniū emanet. Hæc quoq; sunt ex formu ,,
la. Postremo etiâ hæc, mirari neminē debere, ,,
si nō statim omnia errata et abusus emēdatos ,,

0039250

uiderit, nimium enim inueteratum esse morbum, nec simplicem, sed uarium & multiplicem. Internuncius ubi omnia hæc in frequentibus comitijs clara uoce pronūciaffet, ipsam actionis formulam protulit deditque Sacri Imperij Principibus, ad quam ilico responderunt, se per magna lætitia affici, quòd tandem unum ex omnibus Papis audiant, qui uoluerit fateri, plurimis annis grauius multisque modis peccatum esse Romæ, & inde à Pontificio culmine malorum omniū omne atque lucem ad inferiores omnes Ecclesiarū præfectos defluxisse, Neminē esse qui suum faciat munus, aberrasse omnes, et ne unum quidem ex omni numero culpa uacare, & in primis illud gratū erat, quòd polliceretur se uelle errores atq; uitia tollere. Repetierunt, inquam, Principes ex instructione uerba aliquot, non modo sensum, tam præclaram confessionem accipientes atq; exosculantes.

Postea addiderunt multa reuera grauamina & incommoda nationi Germanicæ à curia Romana illata fuisse (sunt ipsamet Principum uerba) Ad hæc internuncius (eius quoque uerba recitare operæ pretium est) si in aliquibus Germani populi sunt à curia Romana gra-

na grauati, illud declarent: Nam semper Apostolica sedes, quæ est mater pijsissima omnium oppressorū, parata erit illos subleuare ac pro uiribus iuuare & tueri. Quare Principes ab internuncio prouocati atq; inuitati centum illa, quæ passim extant grauamina, protulerunt, petieruntque ut ea Romam secum afferret. Contigit hoc anno M. D. XXII.

Cum ergo Pontifices, qui Adriano successerunt, iniquissimo animo tulissent, quòd is in actionis formula de Romana Ecclesia ea, quæ supra recitauimus, confessus fuerit, quòd que per legatum petierit, ut proferentur grauamina, cumque nihil minus cogitent, quàm errores atque uitia emendare, nihil minus quàm oppressam tam indignis modis Germaniam & reliquas Prouincias subleuare, imo uelint in pristina tyrannide exercenda magis quàm unquam antea perseuerare, nunc reiecerunt tum omnem illam Adriani legationem, tum centum illa grauamina inter hæretica scripta, graue supplicium comminantes omnibus, qui illa legerint, aut domi habuerint. In nunc & spera emendationē ab istis Antichristis. Proh Deūm atq; hominum fidem, quid potuit ab illis fieri insolentius? quid ma-

01739250

gis tyrannicum? quódque magis declararet eos (si totus collabatur orbis) uelle pedibus Germaniam & totú orbem proterere, atq; in idolomaniarum abominationúmque sentina, proiecta genuina Christi doctrina, continere.

6. Est non dissimilis locus (nisi forte absurdior atq; enormior) in hoc blasphemio Catalogo. Paulus III. ex omni Episcoporú & Cardinalium numero nouem deligit, quibus grauisissimis uerbis mandauit, ut Ecclesiæ morbos accurate circumspicerent, & nulla, aut ipsius Papæ, aut cuiusquam alterius habitatione sibi demonstrarent, iureiurando eos obstringens, addita etiam excommunicationis pœna, ut magno silentio rem agerent. Quocirca deliberatione habita, libello comprehenderunt morbos nonnullos, sed ex leuioribus, neq; enim ad uiuú, hoc est, ad corruptas speciatim doctrinas manus admouerunt, tametsi usi fuerint aliquando uerbis paulò liberioribus, Scripserunt enim:

„ Ecclesiam Christi iam pridem collapsam
„ esse apud eos.

„ Papas coaceruare ad desideria sua magi-
„ stros prurientes auribus, non scilicet ab illis

ut discant, quòd facere ipsos conuenit, sed ut ,,
 illorù studio & calliditate ratio ineatur, qua ,,
 breuiter quodlibet liceat. ,,

Per eosdem Papas, Cardinales, atq; Epi- ,,
 scopos blasphemari nomen Christi inter ,,
 gentes. ,,

Indignissime atq; impijssime facere eos, ,,
 qui prætextu potestatis Clauium pecuniam ,,
 emungant, contra apertissimũ Christi man- ,,
 datum: Gratis accepistis, gratis date. ,,

Ordinationes Clericorum, Præsbytero- ,,
 rum præsertim fieri apud illos incredibili ne- ,,
 gligentia, atque ordinarij improbos rudes- ,,
 que asinos. ,,

Exerceri nundinationes Sacerdotiorum, ,,
 siue beneficiorù omnino Simoniacas ac fla- ,,
 gitiosissimas. ,,

Cardinales æstuarè ambitione atque a- ,,
 uaritia, ambire à Regibus & Principibus E- ,,
 piscopatus, alere factiones, bella ferere. ,,

Episcopos creari nulla neque eruditione, ,,
 neque uitæ honestate commendabiles, ut ,,
 qui desertis atque contemptis Ecclesijs oui- ,,
 búsque Christi sibi cõmissis, huc illuc otiose ,,
 per luxum uagentur. ,,

Pœnitentiariam atque Datariam (sic ,,

39250
,, enim uocant) sceleratissimum quemq; Cleri-
,, cum, eundemque nebulonem pecunia presti-
,, ta absolueret, atque ordinarij iuris dictione
,, eximere.

,, In monasterijs tam uirorum quàm mulie-
,, rum horrèda fieri flagitia, quo in loco etiam
,, de pueris (proh pudor) qui apud Monachos
,, degunt, fit mentio, quos Theatinus ex illis
,, fornicibus summouendos ipse censuit.

,, Urbem Romanã refertam esse mulieribus
,, impudicis atq; scortis, quæ uestitu omnique
,, apparatu cætero nihil differant à matronis
,, honestis, quæq; dum per mediam urbem mu-
,, lis uehuntur, Sectatores habeant in luce me-
,, dia, primi nominis Cardinalium familiares
,, atque domesticos.

,, Vigere in urbe odia & factiones, Christi
,, nomen tam è cordibus hominum quàm ope-
,, ribus eorum abolitum esse.

Hunc ergo libellum ipsi delecti Cardina-
les atque Episcopi Paulo III. obtulerunt, qui
in summa nihil emendauit prorsus unquam,
ut fuit reuera omnis correctionis impatiens,
si quis unquam Papparum fuit. Quid enim Ec-
clesiam emendaret homo epicureus? Accidit
ut libellus, licet Pontifex totum illud negotium

arcanum (ut dixi) esse uoluisset, opera tamen Nicolai Archiepiscopi Capuani, postea Cardinalis facti, natione Bohemi, astutissimi Monachi, qui illud Consilium irridebat, in Germaniam emanarit, de quo statim Lutherus primum deinde Ioan. Sturmus scripsit, deinde ego quoq; non semel & alij etiam insuper.

Cum ergo Paulus III. sensisset sibi ac suæ Rom. Synagogæ inflicta esse atque infligi cotidie ex isto libello uulnera non leuia, propter liberiores scilicet illas, quas recitauit, uoces & confessiones, hunc quoq; libellum (si Deo placet) proiecit nunc inter eos quos uelit à nemine deinceps legi, hoc est inter hæreticos. Sed quod caput est & pluris quam omnia, ipsemet Paulus III. fuit unus ex præcipuis qui concinnarunt & dictarunt libellum. Quis non stomachetur? Quis non horrescat? cum tantam insolentiam, tantam tyrannidem audiat? haud dubie putat omnes nos caudices esse, aut stipites, qui ista non fuisset intellecturi & euulgaturi, fortassis etiã in omnem posteritatem, ad gloriam Dei, & ad perpetuam ipsius Antichristi infamiam. Sed quis possit satis mirari etiam confidentiam & impudẽtiam illam incomparabilem:

Cum enim in suum Catalogum legationem, de qua supra dixi, retulerit, & centum grauamina, deinde etiam consilium delectorum Cardinalium sibi constanter persuasit fore, ut nemo deinceps ausurus esset legere, imò ut crederentur omnia fuisse à nostratibus conficta, hoc sperauit ueterator, At legatio & centum grauamina sunt in Archiuis Sacri Rom. Imperij inserta, inde (si quis dubitauerit) cognoscere licebit an sint à nostratibus conficta, Consilium uerò de emendanda Ecclesia, cum anno 1538. prodijisset, semper deinde in manibus omnium & in luce uersatum est, multorum telis undique impetum (ut dixi) & nemo interea unquam uel somniauit esse à nostris confictum. Quin, cum Sturmius de eo scripsisset, & modò ad Sadoletum, modò ad Contarenum Cardinalem, qui fuerunt ex autoribus oratione conuersa petijisset, quam ob causam non grauiora Papæ petenti commonstrassent, cur non responderunt ipsi, aut quispiam alius ex tam multis propugnatoribus Papisticis, nescimus Sturmi quid dicas, nos nullum libellum Papæ dedimus in hoc genere, uide ne tibi finxeris. Dicam amplius. D. Brentius in Prolegomenis prudenter exprobrat

Aforo

Asoto astruente Romæ esse perpetuam successi-
 onem Apostolorum, ex eodem libello uer-
 ba non pauca, & tamen tantum abest, ut Aso-
 tus (qui est rerum Papisticarum non imperi-
 tus: Nam diu Romæ, diu apud Card. Dilingen-
 sem substitit) neget, eum libellum fuisse man-
 datu Papæ ab his quos dixi conscriptum, ut
 etiam disertissimis uerbis confirmet reuera
 scriptum fuisse & ab illo testimonium petat,
 & audire quidem est operæpretium quid de
 eo dicat. Hæc sunt Asoti, Delecti Cardina-
 les à Paulo III. ad consultandum de Rom. Cu-
 ria & Ecclesia emendanda libera & sincera
 ueritate, prout sibi iniunctum fatentur, signi-
 ficat ei grauisimos morbos, quibus iam pri-
 dem Ecclesia Dei & præsertim Romana Cu-
 ria laborat.

An non mendatij suum Papam conuincit,
 qui audet negare, illum libellum Romæ Pau-
 lo III. mandante, à se atque alijs quibusdam
 delectis Cardinalibus & Prælatibus fuisse con-
 scriptum, & propterea condemnat? Nam cur
 alioqui condemnaret, & ne legeretur prohi-
 beret? Sed quale testimonium Asotus ex eo
 petat, hoc quoque uideamus. Ait Spiritum
 qui in Prophetis fuit, cum arguerent uicia po-

00039250

», puli & Sacerdotum & dicerent à planta pe-
», dis usq; ad uerticem non est sanitas, eundem
», se in his Cardinalibus & Prælatibus agnoscere,
», quare lætandum esse quòd Romæ sit uerus
», sensus malorum, nec desint uiri gementes &
», dolentes, super cunctis abominationibus quæ
», fiunt in medio eius. Hæc Asotus. Ad quæ
primum respondeo, me non negare quin Ro-
mæ (ut etiam in tota Italia) sint nonnulli, qui
& bene de nostra doctrina sentiant & inge-
miscant, quòd uideant Papas non desinere
eam persequi, sed horum dolores & gemitus
comprimuntur atque deuorantur, nequa-
quam literis mandantur. Non enim audent
tales uero dolores & gemitus quales in istis
delectis Cardinalibus atque Episcopis legi-
mus, qui scilicet conscribuntur a iis esse simu-
latos atque hypocriticos, quod ex eo apparet
quòd nihil unquam emendant, imò in dete-
rius proficiunt, licet aliquando fateantur Do-
mino cogente & eas confessiones extorquen-
te in ipsorum infamiam atq; perniciem, opus
esse emendatione: sunt enim ex eo genere, de
quo inquit filius Dei, dicunt & non faciunt.
Quæro ab Asoto, si quis in adulterio & in
pessimo scænoris genere exercendo uitam du-
ceret,

ceret, accusaret tamen se apud homines aliquando quòd pessimè agat, quod uelit ex terrimis illis peccatis atque cœno emergere, nec emergeret tamen unquam, sed in eisdem pertinacissime hæreret, an is habere uerum sensum peccati, uerum gemitum & dolorem dicendus esset? Nihil certe minus: Nam qui uere gemit & peccatum sentit, à peccato regnante discedit tamen aliquando. Quòd si minime discedat, simulatum atque hypocriticum illius dolorem & gemitum esse quis non intelligat? Deinde alio modo respondeo, Si Afotus lætabatur apparere in illo libello aliquem sensum malorum, ueros gemitus & dolores super abominationibus, desinat nunc lætari necesse est, cum suum idolum, suus Papa pronuntiarit, libellum esse à nobis confectum, negat ergo in se fuisse ullam unquam sensum peccati, negat ingemuisse & doluisse. Sed ualeat Papa cum suæ negatione impudentissima, & Afotus cum sua Sophistica & cum sua adulatione, qua non puduit illum dicere eundem esse spiritum Romæ in illis delectis Cardinalibus, qui in Prophetis fuit, scilicet ô grauem exploratorem spirituum. Verum aggrediamur reliqua.

00039250

Ioannes Boccatus, patria Florentinus, diem suum obiit anno 1313. sepulta tunc iacuisse bonarum literarum studia nemo ignorat, & nihilominus tanta fuit Boccatiani ingenij uis atque præstantia, ut in eruditissimum summumque uirum euaserit, is multa Latine, multa Italice scripsit, uerum non pari fœlicitate: Nam, ut in soluta oratione Italica palmam tulit, & eodem in pretio habetur, quo apud Latinos Cicero, apud Græcos Demosthenes, ita in Latinis parum omninò fœlix fuit. Inter alia Italica scripsit librum, cui dedit titulum, Decameron, quòd decem diebus narrentur centum partim historiarum, partim parabolarum aut fabularum. Hunc ergo Pausanias nunc primùm inter Lutheranos libros connumerauit, non sine magno (ut spero) renascentis per Italiam purioris doctrinæ fructu. Deo ita mentem Antichristi obcæcante: Cum enim tota Italia nunc sit, plus quam dici possit, eloquentiæ suæ linguæ dedita, ut permulti magnam sibi gloriam inde compararint, tota nunc aduersus Papam accensa est, cumque non possit ferre, eripi sibi tam excellentem magistrum, plurimi sunt, qui noluerint e manibus eum deponere, neq; illis suo-

rum Principum, puta Venetorum, Ferrariefis, Florentini, Mantuani, Vrbinatis & Parmensis Ducis tutela (quod ad Boccatium faltem attinet) atque patrocinium (ut quidem audiuimus) deest. At quod caput est, qui adhuc ignorant statum huius causæ, & quæ nam ea sint, quæ nos in Romana Ecclesia reprehendamus, hac oblata occasione, id haud dubie intellecturi sunt: Neque enim deesse puto, qui dexterè submoneant, cur Boccatius ex improviso sit Papæ proscriptus hæreticus. Quare hæc futura est quædam ueluti prædicatio, qua nonnulli ad cognoscendam ueritatem excitentur, mirabili Dei consilio. Scripsi ego ea de re nuper admodum libellum Italica lingua, atq; operæpretium puto hic quoque nonnulla proferre ex ijs, quæ Papa non potest ferre in Boccatio.

Statim in prima fabula false ridet, & quidem summa dexteritate, sanctos Papisticos, qui scilicet per hypocrisin uenantur sanctitatis opinionem, cum aliquando sint omnium mortalium nequissimi, ridet quod ad eorum sepulchra afferantur postea tabellæ, statuæ, & candelæ pro acceptis beneficijs. Est enim

reuera merus paganismus, ante omnia eorū
apud Deum, qua Papistę tantopere delectan-
tur, intercessionem ridet, cum ait, nihil re-
ferre, fuerint ne reuera boni & sancti uiri,
an fortassis maximi nebulones hi, quorum
opem atque intercessionem apud Deum im-
ploramus: Respicere enim Deum ad bonam
intentionem, & nihili eum facere, si erramus
in cognoscenda eius uoluntate atque doctri-
na, ubi rursus taxat Papistas, quorum hæc est
perpetua oratio, nihil scilicet referre, si quod
filius Dei docuerit ignoremus, licere uero
nobis alios cultus fingere pro arbitrio.

Inducit Monachum, qui dicat, Papas, Car-
dinales, & Episcopos non peruenire ad salu-
tem per doctrinam istam quam palam uide-
mus eos seruare, sed aliam habere penes se,
quam clanculum obseruent, neque alijs faci-
le communicent. Quid potuit uerius dici,
eos per istam, quæ illis palam est in usu, non
posse seruari? quam scilicet Boccatius quoq;
uisus est nouisse, non nisi fucum & umbram
esse.

Alium inducit Monachum, qui mire exa-
gitat reliquias, ut appellant: Ait enim se attu-
lisse ex Oriente nonnihil ex sono Campana-
narum,

quæ erant in templo Salomonis, deinde ut e-
 mentita Francisci stigmata perstringeret, in-
 ducit eundem Monachum, qui pro contione
 dicat: Angelo Seraphino excidisse capillos a-
 liquot, cum Francisco apparuisset stigmata
 impressurus, quare illos capillos quoq; habe-
 re penes se inter alias reliquias. Quis non ui-
 det quorsum componat sonum Campanarû
 cum stigmatibus Francisci, & cum capillis
 Angeli? nimirum quia ut nullus fuit in tem-
 plo Salomonis campanarum usus, qui admo-
 dum recens est, ita fabulosa quoque sint, quæ
 ab Angelo Seraphino, quòd scilicet Franci-
 sco Christi uulnera impresserit, credit Rom.
 Ecclesia.

Alibi narrat fabulam de Abbate, qui cum
 maritum rusticæ cuiuspiam mulieris, cuius
 amore erat captus, detinuisset aliquandiu in
 obscurissimo carcere, cum tandem emitte-
 ret, persuaserat illi, quod in Purgatorio fuis-
 set, ubi de Missis, de pane, & uino quod pro
 mortuis offertur, & de candelis quæ ad Mis-
 sas accenduntur, falsissima quædam recitan-
 tur, ut qui fabulam illam attente legat, si non
 sit ineptus, facile uideat Boccacium uoluisse
 delectare, quibus artibus Monachi inuexe-

039250
tint confirmarintq; opinionē de purgatorio.

Hæc & complura alia Boccatius, sed mira (ut dixi) dexteritate, aliud enim agere uideatur, ita ut nulla unquam fuerit uel leuis de eo suspicio, quod à Romana Ecclesia dissenserit, ut reuera dissensit, Sed cum animaduertisset hominum gustum, propter febrim & phrenesin, qua laborabant præposterarum doctrinarum atque falsarum, esse corruptum, atq; idcirco abhorrere eos à ueritate imbibenda utpotè amara, ut quidem solet esse carnalibus, Boccatius addendum putauit mel fabularum, ut amarore non nihil mitigato alliceret ad bibendum, quemadmodum uetus ille Poeta cecinerat:

- » Ac ueluti pueris absinthia tetra medentes,
- » Cum dare conatur prius ora & pocula circum
- » Aspirant dulci mellis flauoque liquore.

Quin cum metueret etiam sibi à Papparū tyrannide, non est ausus aperte & libere, ut nos facimus, superstitiones idolomaniāsque perstringere. Cum ergo caute & dextere egisset, nec fuisset à quoquam ante hæc tempora obseruatus aut reprehensus, nunc usque adeo agitata & uentilata est causa, usq; adeo clamant, usq; adeo detonarunt nostrates,

ut Pa.

ut Papa cum suis, ut illū pro Lutherano tandem agnosceret & persequeretur, fuerit excitatus. Sed quicquid conatus fuerit, non excutiet certe librum è manibus meorum Itolorum, utpote quem ob singularem eloquentiam perinde amant, ac suos (ut dici solet) oculos & nunc magis sunt amaturi, quia Rasis & unctis, qui apud eos iamdudum sunt exosi, tantopere uideant displicere. Progrediamur ad reliqua.

Dantes Aliger etiam Florentinus patria, ferè contemporaneus Io. Boccacij, summus Philosophus, summusque Theologus, Italicę multa, paucissima Latine scripsit, uix libellum de Monarchia: Cum enim in ea tempora incidisset, quibus Ludouicus Bauarus Cęsar à nonnullis Papis per plurimos annos durissime uexabatur, quòd se & Rom. Imperiū illis subijcere aliquādo recusasset, arrepto calamo, liberè quid in eo sentiret testatum reliquit, quod etiam Marsilius Patavinus fecit eodem tempore, scripto libro, cui dedit titulum: Defensor pacis, quin & Petrarca aliquid de eo, in quadā ad Nicolaū Laurentij Epistola, qui se Tribunū Augustū appellitauit, ac non modo Dantes, Marsilius, & Petrarca,

39250

Sed Gulielmus Ockam quoque (is Franciscanus fuit, sed accerrimus Scoti impugnator) scripsit contra hunc Io. Papam, Luduici hostem, uehementem librum, in quo de paupertate Christi & Apostolorum agit. Iam Dantes articulos tres disputat: Num sit à Christiani orbis, ut unus existat iustus Imperator & Monarcha. Num officium atque honor Imperij & Monarchiæ de iure sit penes populum Romanum. Num Monarchia atque Imperium pendeat à Papa atq; ex Romana Ecclesia. Definit autem partim Philosophicis, partim ex sacris literis petitis Argumentis, esse Christiani orbis esse, unum existere iustum Imperatorem, officium Monarchiæ penes populum Rom. esse. Denique imperium immediate à Deo, nequaquam à Papa, uel à Rom. Ecclesia pendere. Atque hoc est quod Papam pessime habet: Nam imperium à se pendere, & sibi omnino subesse affirmat, & propterea nunc cum Ferdinando Cæsare iniustissime litigat, ut nondum uoluerit eum pro Cæsare agnoscere: Cui enim Carolus Quintus Cæsar in manibus amplissimorum septem uirorum aut Electorum Imperium resignarit, ait Papa debuisse eum in suis manibus resigna-

signare, quare addit : Aut Ferdinandus à me acceptam ferat dignitatem, non enim recuso dare, aut non sum illum pro Cæsare habiturus. Hoc etiam in libello Dantes aliquoties Rom. Pontificem cum toto ipsius grege pro dignitate accipit. Ait enim eum esse uerè Theologiæ rudem, ut decretalista, non Theologus dicendus sit, Ait ambitionē & auaritiā extinxisse in illis rationis lumen, ut nihil sit ipsis impudentius, Ait quòd cum sint iniquitatis & diaboli filij, iactent se Ecclesiæ Dei filios, qui ut còmodius queant perficere, quæcunq; libido suggerit, opprimunt matrem, eijciant fratres, nec possint iudicem pati. Quid potest de illis uerius dici? quid magis apposite? oppresserunt enim eam Ecclesiam, quam nobis filius Dei ceu matrē dedit, exturbant, & proijciunt non modo in exilia, sed in ignes quoq; eos, qui ueram matrem subleuatam, atque in pristinam dignitatem restitutam uolunt. Denique aiunt se uelle, ut solis sibi liceat omnes Ecclesias, omnem religionem pro sua libidine iudicare, se autem minime posse iudicari à quoppiam mortalium. Quare nonnulla sanè præclara attigit Dantes, quanquam nonnulla etiam insunt, quibus apparet, illum nondum

7039250

satis fuisse uera fide & spiritu Dei illustratū
in omnibus articulis cognoscendis, utinam
in nostra tempora atque in hanc diuinæ do-
ctrinæ lucē incidisset excellens illud ingeniū.
Huius libelli mentionem facit Bart. in L. Di-
ui. §. præfides. ff. de requirendis reis, ubi in-
quit eum ferè damnatū fuisse hæreseos post
authoris mortem. Hunc ante 60. annos in Ita-
licam linguam conuertit Marsilius Ficinus,
magna eruditione atq; autoritate uir, cuius
uersionē habeo, Illud est certum, nunquam
fuisse typis excusum, & apud paucissimos re-
periri, ego non sine difficultate potui adipi-
sci. Et nihilominus usque adeo metuunt sibi
Papæ ab isto libello, qui nondum prodijt, ut
eum in quatuor Catalogis semper condem-
narint. Satis de Dante, quæ fortassis nō erant
omnibus obuia, ut pauci intelligere potuis-
sent quid condemnarit Papa, cum illius Mo-
narchiam condemnauit.

9. Franciscus Petrarca decies & amplius
plura Latine quàm Italice scripsit, sed ut Boc-
catius in Italicis fœlicissimus (uersu tamen,
non prosa) in Latinis non item, In Italicis Ro-
manam Ecclesiam accerrime, neque uno in
loco perstrinxit: ut enim reliqua ommittam,
ait

ait eam esse **ERRORVM SCOLAM,**
ET HAERESEOS TEMPLVM,
 paucissimis scilicet omnia complexus, quæ
 possunt de ea dici: Nam quis ignorat tam mul-
 tas in Deum blasphemias, tam multos falsos
 cultus, tam multas abominationes, quæ reli-
 quas Ecclesias inundarunt atq; uastarunt, à
 Romana dimanasse, à Romana fuisse enutri-
 tas, à Romana defensas nō autoritate modo,
 sed etiam ui, ferro atque flāma, Et tamen non
 pudet istos eam appellare magistrā Eccle-
 siarum, quanquam fateor esse magistrā, sed
 errorum, ut uerissime Petrarcha ait.

Etsi uero propter hoc testimonium quod
 Rom. Ecclesiæ dedit, & omnis posteritas le-
 ctura sit dignissimus uidebatur, ut una cum
 suis contēporaneis, imò popularibus & sum-
 mis amicis, Dante scilicet & Boccatio, in Ca-
 talogum referretur, tamen pepercerunt illi,
 ut pepercerunt etiam quòd in Latinis quoq;
 ualde aduersus illos uehemens fuerit, Quid
 multis? ait in suis Epistolis Christum Roma
 exulare, Antichristū illic dominari. En ut di-
 fertissime dicat Papā esse Antichristū, quam
 aliam nos cantilenam perpetuam occinimus
 nisi hanc Christum exturbatum esse à Papis

cum sua doctrina. Eos ergo Antichristos esse qui diuersam & contrariam inuexerunt, & terribilissimam tyrannidem exercent in Ecclesia Dei, deinde in alia Epistola Romanam Ecclesiam, quæ tunc erat Auinioni, compellens ita ait (recitabo enim ipsamet uerba, quibus paraphrasten agit in 17. Apocal. cap.

„ Famosa dicam, an infamis meretrix, for-
 „ nicata cum Regibus terræ, illa quidē ipsa res,
 „ quam in spiritu sacer uidit Euangelista, illa
 „ eadem, inquā, es, non alia, sedens super aquas
 „ multas, siue ad literam tribus cincta flumini-
 „ bus, siue rerum atque diuitiarum turba mor-
 „ talium, quibus lasciuiens ac secunda infides, o-
 „ pum immemor æternarum, siue ut idem qui
 „ uidit exposuit: Populi & gentes & linguæ a-
 „ que sunt, super quas meretrix sedes, recogno-
 „ sce habitum, Mulier circumdata purpura &
 „ coccino, & inaurata auro & lapide prætioso,
 „ & margaritis, habens poculum aureum in
 „ manu sua, plenum abominatione & immun-
 „ ditia fornicationis eius. Noscis ne te ipsum
 „ Babylon? nisi illud forsan errorem facit, quòd
 „ in illius fronte scriptum erat Babylon ma-
 „ gna, Tu uero Babylon parua es, parua uti-
 „ que murorum ambitu, sed uitijs & ambitu
 „ animo-

animorum atque infinita cupidine cumuló-
 que malorum omnium, non magna modo,
 sed maxima, sed immensa es. Et certe quod
 sequitur, tibi uni conuenit, non alij, Babylon
 mater fornicationū & abominationum ter-
 ræ, mater impia partuū pessimorum. Quan-
 do quicquid usque terrarum abominabile,
 quicquid fornicationū ex te prodit, & cum
 semper parias, semper tumens es, & talium
 plenus & grauidus tuus uterus est. Si nunc
 quoque dissimulas, audi reliqua. Et uidi (in-
 quit) mulierem ebriam de sanguine sancto-
 rum, & de sanguine Martyrum Iesu. Quid
 files? Aut aliam hoc sanguine ebriā ostende,
 aut omnino, si potes, te te hanc ebriam nega.
 Vera enim Euangelistæ & Apostoli uisio sit
 oportet, qui si te in spiritu uidens miratus est
 admiratione magna, quanta nos admiratio-
 ne perfundimur, qui apertè oculis te uide-
 mus. Ex omnibus quidem fornicationibus
 tuis, de quibus biberunt omnes gentes & Re-
 ges terræ, & ex omnibus abominationibus,
 quid expectas nisi quod Ioannes idem ait? Ce-
 cidit Babylon magna, & facta est habitatio
 demoniorum. Nota sunt quæ sequuntur. Ve-
 re iam talis facta es: quanto enim homo per-

39250
,, ditus & desperatæ nequitiaæ dæmone melior,
,, Verè habitatio, imò regnum dæmonū facta
,, es, qui suis artibus, humana licet effigie, in te
,, regnant. Tu uero amice cum eodem Apo-
,, stolo audi uocem aliam de cælo dicentem,
,, Exite de illa popule meus, ne participes sitis
,, delictorum eius, & de plagis eius non accipia-
,, tis: quia peruenerunt peccata eius usq; ad cœ-
,, lum, & recordatus est Dominus iniquitatum
,, eius. Quantum glorificauit se & in delitijs
,, fuit, tantum date illi tormentum & luctum:
,, quia in corde suo dicit, Sedeo Regina, uidua
,, non sum, & luctum non uidebo: Ideo in una
,, die uenient plagæ eius, & mors, & luctus, &
,, fames, & igni comburetur, quia fortis est
,, Deus qui iudicabit illam.

An non propter hanc paraphrasin dunta-
xat dignissimus erat Petrarca, qui uel primū
in Catalogo locum obtineret? Et tamen ne-
que hæc eos uidetur commouisse, neq; quod
in XXX. fere Epistolis multa in eam senten-
tiam inculcarit. Certum est, quemadmodum
affirmat senior meus Vergerius in illius uita,
quam ante 100. & fere 50. annos descripsit,
quòd monachus quidam Dominicafter, cui
erat cognomen Solipodio, inquisitoré agens
illum

illum acriter, utpote hæreticum, ob quædam eius scripta, & fortassis propter hanc Epistolam diuexauit. Verum quid isti Catalogistæ egerint de Petrarca, audire profecto est operæpretium. Cum ego ante biennium in Italicam linguam conuertissem exiguam huius paraphrasis partem, & alia quædam pauca, ex his, quas dixi, epistolis loca & typis excusa per Italiam sparsissem, isti inepti meam duntaxat uersionem, quæ uix unius arcus est, condemnant pro hæretica, guttulam scilicet aquæ, parcentes fonti. At si illa fuerunt à Petrarca scripta, ut reuera fuerunt, oportuit eos Petrarcam ipsum, non modò meam uersionem inter hæretica scripta recensere.

Suspikor eos nonnihil pudere, quod aliquot autores grauisimos, qui semper in tota Italia maximo in pretio extiterunt, nunc pro hæreticis diffamarint, quare uoluisse rationem inuenire, qua saltem Petrarca parceret, præsertim cum fuerit ex Prælatorum numero, parumque abfuerit, ut à Benedicto XII. fuerit Cardinalis creatus, sitque ob lepidissimū ingenium & singularem eloquentiam obque acceptam in Capitolio, maxima cum gloria

00039250

lauream, singulari quadam in existimatione apud omnes Italos, uerebantur enim ne fuissent dictari, Si nos Petrarca eadem scripsit quæ Lutherani scribunt, uera illa sint oportet & uetera non noua: Nam cur ea scripsisset homo Italus, atque idem ex præcipuis Prælatiſ unus, summa eruditione & sapietia uir, quem Papæ, quem tota Apostolica Sedes, quem tota Italia maximi facit atque colit? Hunc, inquam, scrupulum, ne iniicerent, multorum animis, metuebant, si Petrarcam quoque inter hæreticos recensuissent, quare uersionem duntaxat damnarunt meam, sed non dubium est, quin illum quoque damnaturi sint, si tandem uiderint eius Epistolas & integram paraphrasin in Italicam, aut etiam in alias linguas conuersam, per manus hominum uolitare, Vt autem uolitent, spero me posse perficere.

Federicus ex amplissima Fregosiorum familia, patria Ianuensis, ex Archiepiscopo Salernitano Cardinalis creatus, & quidem inuitus cum magna moderatione animi, magna uirtute fuerit, accessit proxime ad cognitionem nostræ doctrinæ, & initia quædam ita hausit, ut cum Papæ cœperit eo nomine esse

esse suspectus, frequens fama sit, fuisse ueneno sublatum, ut Contarenum etiam, quod cum Legatum Rom. Ecclesie in Comitibus Ratisponensibus ageret, nimium nostrae causae in articulo Iustificationis fauisse uisus fuerit. Ambo hi fuerunt in numero eorum, qui unà cum Cardinale Theatino, qui nunc Papa est, & cum Reginaldo Polo, etià Cardinale, concinnarunt consilium de emendanda Ecclesia, quod Antichristus nunc impudentissime negat se concinnasse. Scripsit Federicus libellum de modo orandi, cum animaduertisset errare in Papatu fere omnes in hoc genere quoque, ut reuera errant turpissime, modò enim ut conceptis uerbis orent necesse putant, modò ut certis horis & certo loco & certis etiam gesticulationibus, modò orationem dominicam, aut salutationem Angelicam, aut Psalmos recitant in honorem alicuius sancti, aut etiam pro mortuis. Quare ut has ineptas impietates corrigeret, Libellum, inquam, scripserat Fregosius. At statim, cum isti nequeant ferre ullam emendationem, neque in crassis quidem & palpabilibus erroribus, inter hæreticos relatus est, & quidem in omnibus continenter Catalogis, excepto pri-

0009250

mo, In hoc postremo uero prodijt ornatior
& locupletior: Nam alij duo noui libelli illi
adscribuntur de Iustificatione, fide, & operi-
bus, & Præfatio in epistolam ad Rom. cum
tamen neutrum scripserit bonus Fregosius,
sed quomodo se res habeat dicam, Martinus
Lutherus epistolæ ad Rom. præfixit ualde piã
(ut solitus erat) & solidam præfationem, qua
pulchre ad totius Epistolæ, quæ nonnihil diffi-
cilis est, (crediderim de hac Petrú intellexisse
cum scripserit, quædam esse in Epistolis Pauli
difficilia) intelligentiam sternit uiam. Hanc
quispiam in Italicam linguã non indiligenter
conuersam sub nomine Fregosij edidit, & si-
mul tractatum de Iustificatione, fide, & ope-
ribus. Quare hi duo optimi libelli, ueluti per-
sonati, peragrarunt aliquandiu magnã Italiæ
partem, & propter Fregosiani nominis auto-
ritatem libenter hospitio suscipiebantur, ma-
gnaque auiditate legebãtur, non sine ingenti
fructu. Tandẽ cum Satan olfecisset sibi fuisse
impositum, excitauit suos ministros, nempe
Inquisitores, qui cœperunt latrare atq; indi-
care Lutheri scripta latere sub larua Frego-
sij, sic res habet.

At illud obseruandum, quòd cum Cardinalem & quidem summum Lutherismi condemnent, reticent Cardinalis nomen, ne quis intelligat eum Cardinalē fuisse, ob duas causas, altera est, quod putent statim, ipso iure, exutos esse omni honore & dignitate, qua potiebantur eos, qui in Lutheranismū delabuntur, propterea omittunt titulos atque honores cum eos nominant, altera uero, ne in Europæ uulgis demanet, ex Cardinalium & numero esse nonnullos, qui causam nostrā probent. Certe cum in Italiam penetrarit (quod certe scio) libellus, qui continet articulos Iohanni Morono Cardinali à procuratore Fisci Rom. Ecclesiæ obiectos, cum scolijs anonymi cuiusdam non mediocriter abhorretis à Papatu, Inquisitores dissimularunt se quippiam de eo auduisse: Non enim est Catalogo insertus, ob eam scilicet, quam dixi causam, ne, si nimium clamaretur, uulgis resciret Cardinales quoque cœpisse sentire, quod Papæ iniquissime faciant cum nostrā doctrinam persequantur. Ac non est dubium, quin ex eo etiam ordine sint quatuor aut quinque, quorum nomina possem proferre (si uellem) quibus reuera probetur nostra doctrina,

00039250

saltem magna ex parte & Romana exosa sit, sed ueh illis, cum filius Dei enunciauerit fore, ut is qui norit uoluntate Domini & non fecerit, uapulet pluribus, quam qui non no-uerit, ueh illis iterum, pœnitentiam agat, nec ament gloriam hominum magis quam gloriam Dei: Excecat enim miseros homines ambitio potissimum & dominandi libido. Mem etiam germanum fratrem Io. Baptistam Vergerium Polæ Episcopum, ob Paraphrasim in Psalmum centesimū decimum nonū scriptum, condemnant, sed ob eandem causam reticent eum fuisse Episcopum, ut sane fuit per duo de XX. annos, & quidem honoratissimæ ciuitatis. Sed dicā amplius, Aeneam etiam Syluium in Catalogum hæreticorum proijciunt, neque aperiunt eundem fuisse Papam Pium huius nominis II. Atque idem agunt cum Reges & Principes condemnant. (Nam neque his parcunt arrogantissimi nebulones) & cum Henricum VIII. Ottonem Henricum, Albertum Brandenburgensem, & Nicolaum Radziuillum, ut Hæreticos in hoc Catalogo diffamarint, noluerunt tamen patefacere, primū fuisse Anglię Regem, alium Sacri Rom. Imp. Electorem, alium esse Prus-
siaz

fiæ (aut si forte de iuniore Alberto intelligunt) fuisse Marchionem, postremum uero Ducem Olichæ & Nieues. Omnia itaque sinuose & ueteratorie agunt isti, Neque dubium est, qui ita sentiant (ut dixi) ilico scilicet amittere omnem dignitatem, omnes titulos, qui Papæ aduersatur, imò qui se illi non proiecit, aut non lambit etiam pedum puluerem. An non hanc quoque adducit Antichristus causam, quamobrem nolit Serenissimú Ferdinandum pro Cæsare agnoscere, quòd scilicet cum superiore anno Francfordiæ declararetur Cæsar, interfuerint tres Electores Laici, quos ipse non censet amplius pro Electoribus habendos, cum Lutherismú Ecclesiæ Romanæ præferat? Non est dubium quin hoc iactet, ut neque dubium est, quin ista iactantia impudentia, atque tyrannis corrui-tura sit propediè impellente spiritu oris Dei.

Cum uero existant Daniæ & Suetiæ Reges, deinde Angliæ Regina, qui palam & ex professo doctrinæ nostræ nomen dederint, Papis uero toto pectore aduersentur, dicat Papa, dicat Catologistæ (siquidem sciant) cur unum ex Regibus duntaxat Henricú VIII. in isto Catalogo numerarint? cum præsertim

D

00039250

præter literas atque edicta, non modo nihil aduersus Papatum, sed pro Papatu, & quidem ualde acriter contra Lutherum scripserit, ut illam Papæ ornarent hoc cognomento: Defensor fidei. Literas uero atque edicta alij quoque Reges, quorum memini, scripserint, in primis Eduardus VI. Henrici VII. J. filius.

Idem dico de Imperij principibus, Isti Catalogi fabricatores Ottonem Henricum, & Albertum Brandeburgensem duntaxat condemnant, cum tamen circiter quadragesimo superiore anno recessui Francfordiensi, quo fuerunt quatuor articuli declarati, subscripserint, dicat inquam Papa, dicant isti Asini (siquidē sciant) cur hoc fecerint? Nam si Albertum Marchionem fortassis idcirco condemnant, quod in quibusdam scriptis, quæ contra Herbipolensem & Bambergensem Episcopos, atque etiam in Carolum Quintum Cæsarem euulgarat, Papam aliquoties perstrinxerit uocarique Antichristum, idem fecerunt Clarissimi Principes Philippus Langrauius Hafsiaë, & Ioan. Federicus Saxoniae Dux Elector, atq; alij. Quare cur non hi quoque in Catalogo numerabantur? Quòd si dixerint

xerint duos illos mandasse, ut ordinationes
 Ecclesiarum suo ipsorum nomine scriberen-
 tur, mandarunt alij quoque Principes, & uix
 puto quempiam eorū esse, qui non idem fe-
 cerit, Et hoc ipso anno idem fecit Albertus
 Brandeburgensis senior, Prussiae Dux, qui se
 & confessioni Augustanae & Francfordiensi
 recessui magna alacritate iterū adiunxit: Nā
 adiunctus erat prius, ut semper profecto sin-
 gulari quadam pietate & sapientia ornatissi-
 mus fuit Princeps. In summa, nesciunt quid
 agant (ut dixi) a fini Catalogistæ: non modo e-
 nim ubi de Principibus agitur, foedissime er-
 rant, sed ubi de alijs nostratibus quoq;, uidea-
 mus quot modis lapsi sint, saltem in condem-
 nandis his, qui in Vuirtembergensi Ducatu
 uersantur, Hos enim condemnarunt:

Io. Brentium.

Vlricum Encaustum.

Ioannem Vitilingum.

Matthæum Alberum.

Arsatium Sopher.

Thomam Neogeorgum.

Michaellem Toxitem.

Leonardum Fuchsiū.

Jacobum Secchium.

D 2

Gasparum Greterum.

Theod. Snepphium.

Valentinum Vannium.

Atque in hoc præclaro cœtu sæpius collo-
carunt me quoque, quo nomine ago gratias
patri nostro cœlesti. Primū itaque errarunt,
quod ad hos duos postremos attinet: Nam
illis immutarunt nomen, cum Snepphium
appellarint Erasmus, Vannium uero Ioan-
nem. Ecquid potest esse fœdus, quam in hu-
iusmodi Catalogis promulgandis errare in
proprijs nominibus? Deinde errarunt quod
Fuchfium atque Secchium Philosophos at-
que Medicos præstantissimos, qui nihil un-
quam de religione scripserunt, condemna-
rint. Errarunt quod cum Greterum, qui uix
præfatiunculam in D. Brentij Catechismum
& alia leuicula quædam scripserit, Et Toxi-
tem, qui de Rhetorica aliquot libellos. Inte-
rea prætermiserunt duos non contemnen-
dos Theologos, quorum uterque in doctri-
nam Papæ non pauca acerrime scripsit, atque
in lucem edidit, nempe Iacobum Andream
Fabri, & Iacobum Beurlinum, qui etiam in
Concilio Tridentino cum D. Brentio atque
Herbrando Theologo comparuit.

Heus

Heus Catalogistæ (ut uos aliquando compellem) si in solo hoc Ducatu recēsendo tam multis modis errastis, quot & quān fœdos putatis posse huiusmodi errores commonstrari, si totum Catalogum diligenter excuteremus? Certe usque adeo estis rudes atque oscitantes, ut aliquot meras Papistas unā nobiscum condemnaueritis, atque inter alios Beatum Rhenanum, Henricum Glareanum, & Paulum Ritium, quem uos magna cum filiorum iniuria, Israelitam siue Iudæum appellastis, sed quicquid fuerit, ex nostris certe minime fuit, Habete eum uobis cum sua statera prudentum: hic enim est libri ipsius titulus.

In summa dicam quod sentio Catalogistæ, Actum est de uestra Romana Ecclesia, nō quòd me moueat uos ex uestratibus nonnullos magna oscitantia in Catalogum retulisse, ac diffamasse, sed quòd cum nostrorum ueluti ducum exercitus recensere, ac tanquā lustrare uolueritis, ij sanè multo plures occurrant, quān aliquis, antequā uestrum Catalogum legisset, æstimare potuisset, Sed id Caput est, quòd tum ex his, qui ante actis sæculis fuerunt, tum ex his qui nostra ætate

039250

floruerunt, atq; etiam nunc florent, & acerrime pugnant contra uos, plurimos prætermiseritis. Quid multis? cum nulla unquam ætas ab Apostolorum temporibus plures tulerit eruditione & pietate insignes uiros, quàm nostra, & hi maxima ex parte laborent, ut uestras Idolomanias uniuerso terrarum orbi planas faciant, uos ex præcipuis quosdã tum libros tum homines occultare uoluisse satis apparet. Auditis quod dixi Catalogistæ? iterabo uobis profundum uulnus, Nulla ab Apostolorum temporibus plures tulit, quàm hæc nostra ætas, eruditione & pietate insignes uiros, & paucissimi existunt qui nõ bellum gerant contra uos, neq; omnes enumerastis. An non actum de uestra Synagoga? si tam pij, tam docti, tam multi uestras abominations atque imposturas dissidio plane capitali detestantur? Quin mihi circumducitis oculos lustrantes, orbem uniuersum æstimatis animo, quanta in inferiore & superiore Germania, sit reliqua pars, quæ uobiscum ex animo faciat, quanta in Prussia, quanta in Liuania, quanta in Lituania, quanta in Polonia, in Boemia, in Pannonia, in Croatia, in Austria superiore & inferiore, in Stiria, in Charnitia,
in Car-

in Carniola, deinde in Dania, in Noruegia, in
 Gotthia, in Suetia, in Scotia, in Hibernia, in
 Anglia, in his inquã Regnis atq; Prouincijs si
 qui sunt, qui cœcutiant, qui haud multi sunt,
 hos Papatus multis nominibus obligatos re-
 tinet, at is usque adeo est debilitatus, ut non
 diutius tale pondus ferre uideat, quare quod
 nunc dicere mussant, ubi idem Papatus cœpe-
 rit debilior esse (ut quotidie sanè fit debilior)
 tunc illi in nostra castra haud dubie sunt tran-
 situri. An nõ actum de uestra Synagoga? De-
 inde cum 40. fluxerint anni à renouato Euan-
 gelio, horum regnorum & prouinciarũ ferè
 omnium patresfamilias aut sunt extincti, aut
 obliuioni tradiderunt uestros corruptissimos
 cultus: successit uero alia ætas, quæ longe di-
 uersam ac multis magnisque in rebus omni-
 no contrariam doctrinam & disciplinã, hoc
 est, sinceram hausit. Quis uero istos iuniores
 à nostra auellet? quis uestratia amplius obtru-
 det? An nõ actum de uestra Ecclesia? Quid dice-
 mus de Gymnasijs atq; scholis? certe nunquã
 antea in his regnis atq; prouincijs floruerunt
 ut nunc florent, nunquã fuit tanta Græcarũ,
 tanta Hebraicarũ & Latinarũ literarũ cogni-
 tio, quanta nunc est, neq; optimorũ & purga-

039250

tissimorum librorū copia, quos quidem uos
odistis peius cane & angue. An non actum de
uestra Ecclesia? Iam uero ut omittamus cele-
bres illas Vniuersitates atq; Gymnasia, quæ
perfecto in summo flore, summâque existi-
matione consistunt: nullum est oppidum pau-
lò frequentius aut opulentiùs, nulla ciuitas
ubi non educantur atque sustententur hic
aliquot centum, illic aliquot millia puerorū
atque adolescentum ad bonarum literarum
studia maxima diligentia atque sumptu. Huic
ne succrescenti nouæ soboli, cui per maximas
difficultates uiam à nobis sterni Dei gratia
uoluit, resistere uestra Romana poterit cu-
ria? Quid? an interea Hispaniæ, Galliæ, Dal-
matia, Epirus, Græcia, atque Italia dormitant
in tanto strepitu? an manent ociosæ, spectan-
tes duntaxat quid reliquæ orbis partes faciāt?
Nihil certe minus, non stertunt, non sedent
in Theatro ut spectatrices. Scimus omnes
quid hoc anno, mense Maio, in ciuitate Val-
ladolil, quæ in Hispanijs est, contigerit, Edita
est Venetijs tota historia Italice à Dominico
Farri Typographo, in qua affirmatur fuisse
uno die de quatuordecim sumptum (dunta-
xat propter confessionem doctrinæ nostræ)

ultimum

ultimum per ignem supplicium, uiginti fuisse reconciliatos, triginta octo uero mansisse in carcere, non multis post diebus uel ad supplicia uel ad recantationē producendos. Et magno quidem cum dolore audimus exerceri tam tristes in filios Dei lanienas, sed uicissim letamur exerere se illic quoque sinceram doctrinam atque Euangeliū. Scimus quā tumultuentur Galliaē ferē uniuersæ, præsertim à morte Henrici II. Scimus quid Dalmatia, quid Epirus, quid Græcia, quid Italia (ut de his paucissima dicamus) in animo habeat. Nō dormitant ergo, non spectant ociosæ, quid nos agamus? Illud erat præcipuū, ut cum uos ferro atque igne, loco sacræ scripturæ, uestra soliti sitis defendere, Deus aliquot summos Reges atque Principes suo spiritu commouerit, qui nos nō modo in Ditiones suas clementer receperint, uerumetiam omni genere liberalitatis ad scribendū uestrāsque imposturas toto orbe putefaciendas inuitarint. Hunc portum, hanc arcem tutissimā posteaquam nostri inuenere, actum fuit de uestra Babylone: Non enim poteritis uos uestire atque contegere, aut superstitionibus & sophismatibus palliare, quantum nos adulterinas

00039250

uestes detrahere atque uos denudare. Postremo quantus est numerus nostra ætate non modo eorum qui Mortis, Carcerum, atque Triremium, Sed etiam qui exiliorum tulerunt, & ferunt etiamnum martyria? Qui iam migrarunt ad Dominum Deum nostrum per uestra, inquam, martyria sunt ferme millia centum, atque hi ipsi sunt de quibus scriptura ait,
» Vidi sub ara animas necatorum propter sermo
» nem Dei, propterque testimonium quod habebant, qui ingenti uoce sic clamabunt, Quo-
» usque tandem o Domine sancte atque uere non
» ulcisceris ac uindicas sanguinem nostrum de
» incolis terre? Heus Catalogiste, An putatis futuros inanes gemitus atque has preces, quibus innocentes illæ animæ, quorum sanguinem crudelissime effudistis, assidue pulsant aures D. Dei nostri? Cum his uerò coniunguntur uoces circiter 15000. exulum martyrumque nostræ ætatis, qui deserta patria, desertis parentibus, desertis amicis atque bonis, alibi uiuunt propter uerbum Dei, ac singulis horis contra uestra sceleratissima consilia cœlestis patris auxiliū supplices ac uera fide aucta in tribulationibus, implorant, ex omni quidem genere, ex infimis, medijs, summis, quis queat eos enumerare cum
illic

illic atq; illic habitēt, spārsi in toto terrarum
 orbe? Vnus eorū est apud nos insignis Chri-
 sti martyr (ut de uno dūtaxat, qui mihi est in
 oculis dicam, sed tanquam de præcipuo & de
 duce quodam reliquorum) Illustris D. Ioan.
 Vngnad, Austriacæ ditionis, Baro in Sonek,
 olim summus Serenissimi Ferdinandi copia-
 rum præfectus, magnus genere, magnus opi-
 bus, magnus sapientia atq; autoritate heros,
 qui cum ob singularem pietatē Papales Ido-
 lomanias ferre amplius minime potuisset, ex
 patria profugiēs, cum biennio apud Saxones
 exularit, nunc exulat apud nos, & alij sunt, si
 non huiusmodi, certe non contemnēdi per-
 quam multi. Quid uos aduersus omniū isto-
 rum, aduersus Parentum, liberorū, uxorū,
 fratrum, fororū, aliorūmq; cognatorū atq;
 affiniū & amicorū eorū feruentes gemitus
 atq; ueras preces obijcietis? Quid, inquā, An
 uestrorū preces uicissim? At cum uos uera
 fide carere certū sit, quomodo Deū patrem
 cœlestē inuocabitis, cōtra cuius doctrinā pu-
 gnatis acerrime? Quid? opponetis ne uestras
 bullas cū eumentis indulgētijis? uestrasne pha-
 risaicas atq; hypocriticas preces? uestrarū bō
 bardarū aut campanarū strepitum? uestrorū

71039250

Rasorum atque unctorum circuitus, personatas, uestes atq; boatus? At producetis opinor uestros monachos, doctos uiros, qui cū nostris pugnent. Tam infeliciter sunt pugnaturi, quàm cœpit pugnare Syluester Prieras, Ambrosius Catharinus, alijque eius farinae monachi. Habet sane noster Italia insignes Iureconsultos, insignes Philosophos atque Medicos, insignes politiorum studiorum sectatores, adde etiã insignes scolasticos, sed quid isti carnales (maiore ex parte) proficient, si obijciantur nostris, qui sunt in Biblijs, in linguis, & in Patribus exercitatissimi, suntque uera fide illustrati? Dicetis uos ad Concilia manũ admoturos, de his dicã in calce nonnulla non pœnitenda, nunc id tantũ: Vtinam uelletis uniuersalia, libera, & Christiana indicere & celebrare. Sed si quæ modò indicetis, huiuscemodi futura sunt, qualia hætenus uidimus fuisse, in quibus scilicet uos sitis directores futuri, uos pars aetrix, uos pars rea, uos denique cum uestris coniuratis iudices, ô præclara concilia. At dicetis, uos ad persecutiones, ad satellites, ad carnifices, quin etiam ad milites atque exercitus recursuros. Sanè crediderim: Hoc enim uos decet, qui sanguinarij estis,

estis, qui cœlestis patris clemētiam, misericordiam, & bonitatem nequaquam gustatis. At aduersus uestra arma illius æterni Patris potentiam obijciemus, uos in curribus & equis nos autem fide, patientia, precibus, alijsque artibus quæ ab illo nobis commonstrabuntur, pugnabimus. Sed ad Catalogū uestrum reuertamur: Nam satis superque sumus euagati.

Cum in quarto Catalogo condemnassent libros Necromantiæ, Geomantiæ, Pyromantiæ, Hydromantiæ, & Chyromantiæ, petierā ego in meo, quod contrā adornaueram, scripto, cur non iudiciariam quoque Astrologiā istis pestibus adiunxissent, quæ magis esset (Romæ præsertim) in usu, quàm illę omnes artes, quæ sacris literis aduersaretur, quæ patribus summè displicuisset, quæ fuerit ab Imperialibus legibus & in ipsorum quoque decreto disertissime condemnata? & protuli loca. Quare in hoc postremo Catalogo, Lucæ Gaurici unum atque alterum de Iudiciaria Astrologia librum primum condemnāt, deinde peculiariter Astrologiā ipsam, prudenti tamen (nolo eos fraudare sua laude) moderatione: Excipiunt enim naturales obseruatio-

nes, quæ nauigationis, agricolationis, siue
medicæ artis iuuandæ gratiæ sunt conscrip-
tæ. Quare prouocati, imò quodammodo coa-
cti, certe inuiti, nequaquam sponte hanc con-
demnarunt, quemadmodum de poemate Io-
annis Casæ diximus contigisse. Deinde scien-
dum est, istum Gauricum donatum fuisse E-
piscopatu à Paulo III. duntaxat propter eius
prædictiones & libros, quos de illis scripsis-
set, Atque ita quod unus ex Papis commen-
dat, alter uituperat, quanquam quod uitupe-
rat is, non est dubium quin sit Hypocrisis,
aut si serio agit, non desistent tamen Romæ
ista arte uti illam quacunque ratione pro-
mouentes: Habent enim recentia exempla
ante oculos eorum, qui per illam ad summas
opes summósque honores peruenerunt. Mar-
cellum Ceruinum in primis ludimagistrum
triuialem, qui etiam ad Papatum usque po-
tuerat se proripere, sed statim decussit eum
Dominus, ne Ecclesiam filij sui concuteret.
Deinde Dionysium Laurerum monachum
seruitam sordidissimum, qui in Cardinalem
euaferat. Hunc ipsum Gauricum, qui ex Cir-
culatore factus erat Episcopus, ut quidam
Sancti

Sancti Pauli monachus quoque, Cerefaræ
 Astrologi Mantuani discipulus, utque alius
 Dominicanus, qui item in Episcopum eua-
 ferat, ut Augustinus Recuperatus Seruita,
 qui in Generalem suæ sectæ, utque alij non
 pauci. Sed addam id, quòd uerum scio hi om-
 nes atque alij multi, non solum in obserua-
 tione syderum, quibus possent prædicere fu-
 turos contingentes euentus, & euentum suc-
 cessus, uersabantur, Sed nonnihil ex arte ma-
 gica & adiuratione malorum Spirituum (pro-
 eorum cum illis amicitia & fraternitate qua-
 dam) solebant admiscere. Sic res est. Ex hoc
 monstrorum genere constat Romana Ec-
 clesia, quæ non potest errare, scilicet. Certe
 hi ipsi fere omnes, Cernimus inprimis Tri-
 dentum mittebantur doctrinam filij Dei iu-
 dicaturi.

Iam ad reliqua tria, quæ initio proposui,
 manum admouebo, Qualis sit libellus, quem
 Interim uocant, nemo est qui ignoret, cer-
 tum est, illum non modò nostris Ecclesijs, sed
 Papis quoq; inuisum esse, quod scilicet calicē
 Laicis, & ministris Ecclesiarum uxores per-
 mittat, etiā illis qui antea fuissent uncti. Quos

189250

duos articulos Stanislaus Osius, Episcopus Varmiensis, qui deserta sua Diocesi nunc Romæ degit, ut prodat patriam Antichristo, (si queat nihil certe aliud quàm hoc Romæ machinatur) is, inquã, desertor & proditor tanti facit eos duos articulos, ut in suis pharisaicis libris testatum reliquerit, quòd his duobus concessis totus Papatus & Christianismus aboleretur, ita prorsus. Vidi deinde cuiusdã Camilli Cautij Canonistæ Itali à Paulo IIII. approbatum librum, in quo scribit illud intermisticum scriptum esse illis apocriphum atque prohibitum. Cur ergo si huiusmodi est, non hunc quoque in Catalogum retulerunt? Certe non crediderim per obliuionem contigisse, cum ualde celebratus liber sit, ne dicam famosus, multò minus illos uoluisse habere rationem Caroli V. Cæsaris, præsertim mortui, cuius nomen gestat in fronte, Cur ergo prætermisus? Nullam aliã causam posse adduci arbitror, quàm quòd Papa adhuc speret posse fieri, ut fermētata & corruptissima illa massa recipiatur aliquando à nostris Ecclesijs, atque idcirco abstinuisse ab ea diffamanda: Cum enim uideat se neque ullis suis Concilijs, neque ullis practicis, neq; ullis mi-

nis,

nis, aut etiam armis potuisse nobis quam profitemur doctrinam è manibus extorquere, aut debilitare, imò illam indies maius robur maioremque existimationem multis nominibus sibi comparasse, perquam libenter cederet in duobus illis articulis, atque etiam alijs quibusdam (An non meministis eius, cuius paulò ante dixi eum pudere legationis?) dum illum uellemus agnoscere pro Vicario Christi, & uniuersalis Ecclesiæ Pastore. Huc spectat, hoc meditatur. At sat scio nostros clarissimos Reges & Principes, & quæ sunt in eorum ditionibus Ecclesias usq; adeo in uera pietate radices egisse, ut malint centies (si fieri possit) mortem oppetere, quam subijcere & prostituere Christi sponsam impurissimo illi & teterrimo Lenoni, proh quid posset ab illis horribilius fieri? imò certo scio, quòd non modo si calix Laicis, & uxores Ecclesiarum ministris permitterentur, cogitaturi sint de accersenda rursus in nostras Ecclesias impia Papæ obedientia, & fœdissima seruitute. Sed neque si condonaret nobis reliquos omnes, qui sunt in controuersia, articulos. Nam quales essemus Christiani, si cum uelimus haberi & simus membra corporis

039250

Christi, tamē agnosceremus Antichristū pro-
capite, qui etiam nō multo post conspurcaret
& uastaret sua impietate nostras Ecclesias?
13. Sciunt omnes qui sacras Literas uel atti-
gerunt, extare ueterem seu uulgatam Biblio-
rum uersionem, deinde extare alias quoque
non paucas, quæ sunt fontibus conformio-
res, & magis haud dubie perspicuæ atq; ue-
ræ, nihilominus fuisse in Tridentino Conci-
liabulo concinnatū decretum, quo uetus aut
uulgata uersio, quæ multis procul dubio sca-
tet erroribus, alijs omnibus præferatur, hac
tamen moderatione, quod nulla fuerit pœna
proposita uel Typographis, qui alias uersio-
nes impressissent, uel his qui legissent, aut do-
mi habuissent, id tantum statutum fuerat, ne
quis in publicis lectionibus, disputationibus,
prædicationibus, expositionibus, alia quàm
ueteri uteretur, quòd sanè grauissimū atq; e-
normissimū est: perinde enim est, ac si dixis-
set, in toto negotio fidei & salutis. At per istū
catalogū adhuc grauius aliud atq; enormius
statuitur: nam reliquæ uersiones, excepta uul-
gata, ita condemnantur & reijciuntur, ut ne-
mini iam liceat illas imprimere amplius, aut
legere, aut domi habere. En tibi Papistica con-
cilia

cilia, quæ aduersarij tanquã sacrosanctissima
 & æterna summi Dei oracula nobis obijci-
 unt, at eadem ipsi haud multo post inter pri-
 uatos parietes pro libidine cõmutant atq; de-
 struunt. Hic adde, quod ad uersiones attinet,
 Cum Leo Papa huius nominis X. uersionem
 noui Testamenti ab Erasmo factã, luculentis
 literis, piscatoris annulo signatis cõprobarit,
 nunc istam quoq; comprobationẽ per Cata-
 logum infringi. Quin & illud obserua, nunc
 primũ in Italia (quicquid in Hispania, in Gal-
 lia, aut in Belgio usurpatũ fuerit) uetitũ esse,
 ne uersio diuinarũ in linguam uernaculã lite-
 rarum sit in usu, quod nõ modo enorme, sed
 prorsus satanicũ esse quis non uidet? Ergo ca-
 rebit lectione sacrorũ Bibliorũ, carebit diui-
 no animę cibo, qui uel propter egestatem uel
 aliam ob causam minime potuerit Latine di-
 scere? Et illud obserues mihi, quòd cum dam-
 narint uersiones in linguam Italicam, Galli-
 cam, Belgicam, Flandricam, Germanicã, puta-
 rintq; se omnes enumerasse, ut sunt arrogan-
 tissimi, qui omnia existimẽt se comperta ha-
 bere, Sclauicam tamẽ, Ruthenicã & Siricam
 nuperrime factã & euulgatã prætermiserũt,
 non quòd possint pati ut legantur nihil mi-
 nus, sed quòd rem tantam ignorarint stupidi

039250

homines. Obserua postremo quòd ad Typo-
graphos attinet, referri in Catalogù, & diffama-
ri ultra L X. ipsorum, & latum esse in eos
tyrannicum prorsus decretum, ut omnes sci-
licet ipsorù libri, etiam Iuridici, Philosophi-
ci, Medici, & alij, qui nihil de religione conti-
nent, habeantur pro uetitis, Si quid modo
excuderint aliquando, quod Papæ minus al-
lubescat. In summa, ubi de uersionibus de-
que Typographis agitur, summa crudelitate
& tyrannide agitur: Sensit enim Satan cum
suo Dicario Antichristo, qualia illi sunt illata
uulnera, qualia possint deinceps inferri per
uersiones atque alios libros, utpote organa,
quibus usus est & utitur Dominus Deus no-
ster ad gloriam suam promouendam.

14. Illustrissimus Princeps & D. D. Chri-
stophorus Dux Vuirtembergicus, Dominus
meus gratiosissimus, cum uidisset factù fuisse
in Comitij Augustanis decretum de cele-
brando Concilio Catholico (seu Oecumeni-
co) Libero & Christiano (Sic enim sonant
decreti uerba) in quo Augustanę confessioni
adiuncti, aut eorum legati tuto possent acce-
dere, ac pro sufficienti necessitate audiri, ut-
que tota tractatio & conclusio pie & Chri-
stiane,

stiane, secluso omni affectu iuxta diuinam & ,,
 sacram ueterū patrum scripturam & doctri- ,,
 nam susciperetur, tractaretur & concludere- ,,
 tur, ita ut Christiana & utilis reformatio spi- ,,
 ritualium & sæculariū institueretur, & om- ,,
 nis praua doctrina & abusus, prout decet, ab- ,,
 rogaretur. (Sunt eiusdem decreti, quæ liben- ,,
 ter hic recito, ipsissima uerba) Cum, inquam,
 Illustrissimus meus Princeps uidisset concin-
 natum esse huiusmodi decretum, quod sum-
 mam pietatem & æquitatem præ se ferre ui-
 debatur, alacriter & libētissime (potest enim
 cognitionem ferre, & amat lucem, quod ad-
 uersarij non faciunt) misit Tridentū, ubi co-
 actum erat Concilium, Confessionē suę fidei
 libello comprehensam, misit Politicos lega-
 tos, misit Theologos qui audirentur, qui a-
 manter & placide conferrent cum illis patri-
 bus, ut Cæsaris & reliquorū Principum de-
 cretum statuerat, atq; ut æquissimum erat,
 imò ut patres etiam, qui erant Tridenti, in
 saluo conducto disertissime promiserant. At
 legati & Theologi cum sex integris septima-
 nis ibi fuissent, nihilque intentatū, ut possent
 audiri, reliquissent, tandem cum nunquam,
 ut uel semel audirētur, impetrare potuissent,

0039250

domum redierunt. Extat Syntagma seu descriptio eorum, quæ Tridenti ab ipsis Theologis & legatis fuerunt acta, sub nomine Vlrici Encaustij (sic enim ferebant tempora) at Brentius ea scripserat, uerti deinde ego in Italiçû. Vtinam ergo legeretur liber, ex quo quanta diligentia, quanta dexteritate egerint Legati & Theologi, nec tamen admitti unquã potuerint, cognoscere liceret: Sed quid consequutû est? quid Papa deinde egit? Proh Deorum atq; hominum fidem, quanta est illius peruersitas? quanta pertinacia? quanta tyrannis? Hoc enim quod nunc audies fecit: Condemnauit nunc pro hæretica descriptionem illam, de qua dixi, Vlrici Encaustij, quasi falsa contineat, quasi minime uerû sit quòd ulli affuerint Tridenti ex Vuirtembergensi Ducatu, qui petierint audiri, & fuerint repudiati Legati & Theologi. Deinde ipsam Confessionem quoq;, super qua Tridentini Patres toties rogati, recusarunt audire Illustrissimi D. Ducis Theologos, pronunciauit itidem pro hæretica, & in Catalogum, ut illam toto orbe diffamaret, proiecit. Quisnam erit Cæsaris & Principum Imperij manifestissimus neglectus & contemptus? Quænam erit

iiii.

iniustitia? quæ fidei præstitæ uiolatio? quæ tyrannis si hæc non est? Inunc & expecta (ut superius dixi) æquitatem & moderationem à Papa ullam, qui cōstituit uelle omnino per uim, per malas artes, per omniū iniuriam atque contumeliam mordicus sibi retinere, & alijs quoque obtrudere prauam doctrinam, Idolomanias, blasphemias in Deum atq; abominations. Bone Deus, quot fuerunt factæ à 40. annis de Concilio habendo tractationes? quis queat eas enumerare? Quoties Cæsares, quoties Reges & Principes, quoties Papæ & Cardinales & Episcopi in illis uehementissime laborarunt, tum domi, tum in Comitijs & Conuentibus, tum alibi? At nunc ecce sex aut septem, nescio qui, Romæ in quodam angulo rem totā suo cerebello definiunt. Putabimus ne istos habere micam pudoris? Erit ne quisquā qui illos adhuc uoluerit audire?

At operæpretiū est scire quid nunc essent responsuri, si quis ab illis peteret, Cur tanti momenti controuersia (cædo quæ possit esse maior?) quam ipsimet sæpissime falsi sunt ad uniuersalis Concilij notionem pertinere, ipsi soli, nemine uocato ex aduersarijs, nemine audito, clanculū, suo modo definire uoluerint?

039250

Responderent Papam esse harum materia-
rum solum Dominū. Papam longe maiorem
habere quàm ullum Conciliū autoritatem
atq; potestatem, quare suo iure fecisse quod
fecerit (quicquid aliquando promiserit : pro-
misisse enim se liberum celebraturum, quia
sic ferebant eius rationes & tempora) Quòd
si iterum peteret quis : An non uult amplius
Papa Concilium cogere? Maxime, responde-
rent, sed Concilium quale sæpe sua sanctitas
dixit, in quo scilicet omnia suo unius arbitrio
moderentur, & non aliud, præsertim in quo
nullus eorum, qui cum ipso & cum sua Rom.
Ecclesia per omnia nõ consentiat, & qui non
fuerit ex iuratis, interesse possit, ut in summa
nihil possit fieri ab omni ratione alienius,
quàm à Papis liberum & Christianum con-
siliū expectare. Si quod aliquando coege-
rint, tale futurum est, quale nunc paucis de-
scripsi, quale Tridentinum fuit. Sũntque Pa-
tri cœlesti maxime gratiæ, etiam hoc nomine
agenda, quòd quale Conciliū Papæ cæperint
celebrare, & quale porro celebrare in animo
habeãt, omnes iam intelligãt, & proculdubio
æqui boniq; consulant, quòd audiãt nostros
clariss. Reges & Principes, nostrasq; Ecclesias
mi-

minus nihil cogitare, quàm ut unquã in talia Concilia consentiant, Cur enim consentirent? Hoc perinde esset, ac si recta peterent Romam & palatium uaticanum ingressi prosternerent se ante Papam, pedesque exosculati demisse profiterentur, se eius unius iudicio omnem de doctrina Ecclesiæ à XL. annis agitatam controuersiam subijcere, hoc est, perinde esset, ac si Christum ipsum disertissime negarent, eiusque Ecclesias proderent.

Dixerit quis, si minime sperandũ sit, fore, ut Papæ sponte libera & Christiana Concilia permittant, nec possint ad ea cogi, quod magna adhuc sint apud plerosque autoritate atq; potentia, Ecquid erit nobis? unde præsidium nostris Ecclesijs, quæ quotidie territantur & turbantur? unde pax? unde tranquillitas aliquando speranda? Respondebo breuibus, ad rem tantam, Deus, pro ineffabili sua bonitate dedit nostræ parti non modò uera & solide pietate, sed etiam sapientia ornatissimos & insignes Reges & Principes, aliosq; Heroes, Hos ergo audiamus, his pareamus, rogantes perpetuò pro eorũ incolumitate atq; ut eos confirmet corroboretque suo spiritu
D. Deus noster: Nam non est metuendum,

7039250

quin prudenter & secundū uoluntatem Domini sint prospecturi Ecclesijs, ita ut præsidia, ut pacem, ut tranquillitatem sint habituræ, Monebunt autem (ut arbitror) cum hæc doctrina, quam singulari Dei beneficio sumus complexi, sit cœlestis doctrina, sit uera & genuina illa, quam Prophetæ, quam Christus, quam Apostoli, quam ueteris & purioris Ecclesiæ consensus docuit, monebunt, inquam, ut in hac tuenda atque excolenda constanter atque ingenti animo dies noctesque laboremus, nec desistamus interea stylo impetere carnalem & corruptā illam partim pharisaico, partim ethnicorum fermento, quam Antichristus colit cum suis. Monebunt deinde, ne ullis hæresibus, ullis sectariorum & fanaticorum delicijs sinamus nostram hanc diuinam & purissimam doctrinam, nostrasque Ecclesias infici & cōmaculari, Sed mundam à tali labe omni studio præseruemus. Tum etiam, ut si qua in ullo articulo est inter nos dissensio, demus diligentem operam, quò tollatur, ut unum simus, bene uniti & concordēs, ut uno ore honorificemus Deum & patrem Domini nostri Iesu Christi. Præterea, ut talem ducamus uitam, qualem de-

ceq

cet filios Dei, diuinæ doctrinæ professores,
 ut (quemadmodum Petrus inquit) abstinea-
 mus à corporeis cupiditatibus, quæ militant
 contra animum, honeste nos gerentes apud
 exteros, ut pro eo, quod nobis tanquam ma-
 leficis detrahunt recte facta considerantes,
 honorent Deum. Postremò, ut oremus eun-
 dem Domini nostri Iesu Christi Patrem,
 quo dignetur suam ipse Ecclesiam, dilectis-
 simi filij sui Sponsam, tueri & promouere.
 Hæc si fecerimus, uicimus & quidem bre-
 uii, nec profuturi sunt illis Catalogi atq; aliæ
 imposturæ, hinc præsidium, hinc quies, hinc
 tranquillitas aderit nostris Ecclesijs. Hac ra-
 tione præferemus faces alijs prouincijs, alijsq;
 regnis, ut uideant illic quoque, quomodo
 possint se ab impiæ doctrinæ ergastulo libe-
 rare, adiungere ad nostram cœtum, uimque
 omnem atque neruos, ad oppugnationem
 Antichristi conferre, ut cum fuerit aliquan-
 to magis debilitatus, queat coerceri, atque
 in ordinem redigi, per libera scilicet & Chri-
 stiana Concilia, cum arma militiæ nostræ nō
 sint carnalia: Nam post imminutam, per spi-
 ritum oris Dei, illius potentiam facillime ea
 posse conuocari certum est, quemadmodum

nisi imminutio illa præcesserit, frustra de ullo
Christiano & libero Concilio cogitabimus.

Imminutionem autem nulla alia ratione
accelerari posse manifestum est,
nisi ea, quam modò
attigi.

Finis Annotationum.

INDEX

00039250

I N D E X A V =
T O R V M E T L I B R O =
r u m , qui ab officio sanctæ
Rom. & Vniuersalis Inquisitionis, caueri ab
omnibus & singulis in uniuersa Christiana
Republica mandantur, sub censuris contra le
gentes, uel tenentes libros prohibitos in Bul
la, quæ lecta est in cœna Domini, expressis,
& sub alijs pœnis in Decreto eius
dem Sacri officij con
tentis.

Hic Index excusus est ad autographū An
tonij Bladi, Cameralis impressoris, de man
dato speciali sacri officij, Romæ, Anno
M. D. LIX. Mense Ianuarij.

THE END OF THE WORLD

FOR THE YEAR 1800

BY THE REV. JOHN WILSON

OF THE UNIVERSITY OF CAMBRIDGE

AND OF THE SOCIETY OF THE FRIENDS OF THE AFRICAN

AND OF THE SOCIETY OF THE FRIENDS OF THE AFRICAN

AND OF THE SOCIETY OF THE FRIENDS OF THE AFRICAN

AND OF THE SOCIETY OF THE FRIENDS OF THE AFRICAN

AND OF THE SOCIETY OF THE FRIENDS OF THE AFRICAN

AND OF THE SOCIETY OF THE FRIENDS OF THE AFRICAN

AND OF THE SOCIETY OF THE FRIENDS OF THE AFRICAN

AND OF THE SOCIETY OF THE FRIENDS OF THE AFRICAN

AND OF THE SOCIETY OF THE FRIENDS OF THE AFRICAN

AND OF THE SOCIETY OF THE FRIENDS OF THE AFRICAN

AND OF THE SOCIETY OF THE FRIENDS OF THE AFRICAN

AND OF THE SOCIETY OF THE FRIENDS OF THE AFRICAN

AND OF THE SOCIETY OF THE FRIENDS OF THE AFRICAN

AND OF THE SOCIETY OF THE FRIENDS OF THE AFRICAN

AND OF THE SOCIETY OF THE FRIENDS OF THE AFRICAN

AND OF THE SOCIETY OF THE FRIENDS OF THE AFRICAN

AND OF THE SOCIETY OF THE FRIENDS OF THE AFRICAN

AND OF THE SOCIETY OF THE FRIENDS OF THE AFRICAN

TENOR PRO
 HIBITIONIS EX DE-
 creto S. Romanę & Vni
 uersalis Inquifi-
 tionis.

VNiuerfis Christi fidelibus, cuiuscun-
 que status, gradus, ordinis, conditio-
 nis, aut dignitatis sint, & ubiuis terra-
 rum agāt, sub censuris & pœnis in Bulla Cœ-
 nę Domini, & in Decretis Sacrosancti Late-
 ranen. Concilij expressis, necnon sub pœna
 suspicionis hæresis, priuationis omnium gra-
 duum, officiorum, & beneficiorum quæcun-
 que habuerint, & ad ea ipsa, atque ad alia om-
 nia officia & beneficia in perpetuum inhabi-
 tationis, & perpetuę infamię, & sub alijs pœ-
 nis, nostro arbitrio infligendis, districtę præ-
 cipimus, & mandamus, ne quis in posterum
 audeat scribere, edere, imprimere, uel impri-
 mi facere, uendere, emere, mutuo, dono, uel
 quouis alio prætextu dare, accipere publice,
 uel occulte, retinere apud se, uel quomodo li-
 bet aliter seruare, uel seruari facere librum,

039250

uel scriptum aliquod eorum, quæ in hoc Indice Sacri Officij notata sunt, siue quascunque alias conscriptiones quas labe aliqua cuiusvis hæresis resperfas esse, uel ab hæreticis prodijisse compertum erit. Quicumque obedire neglexerit, uel eiusmodi libros & scripta quæcunq; habuerit, post præsentis huius notitiam Decreti, quomodocunque habitam, quam primùm poterit, Ordinarijs locorum, seu hæreticæ prauitatis Inquisitoribus, aut eorum Vicarijs, siue ab Officio S. Romanæ & Vniuersalis Inquisitionis deputatis, fideliter, & re ipsa non præsentauerit, uel omni studio & diligentia non curauerit præsentari in prædictas excommunicationis latæ sententiæ censuras, pœnâsque alias ipso facto incurrat.

Die XXX. Decembris, M. D. LIX. præfata literæ affixæ & publicatæ fuerunt ad ualuas Basilicæ principis Apostolorû de Urbe Palatij sanctissimæ Inquisitionis, & in acie campi Flore, dimissis inibi illarum copijs affixis per nos Triphonem Vitorellum, & Honofrium Montargul, S. D. N.
Papæ Cursorum.

Index

00039250

41

INDEX AL-
PHABETICO OR-
dine distin-
ctus est.

IN SINGVLIS ETIAM ALPHA-
beti Elementis triplex series
seruatur.

IN primis nomina uel cognomina dispo-
nuntur eorum, qui præ cæteris, & tanquã
ex professo errasse deprehensifunt, ac ideo
uniuersæ ipsorum conscriptiones, cuiuscun-
que argumenti sint, omnino prohibentur.

His succedunt nomina siue cognomina
certorum quorundam auctorum, quorum
libri aliqui ea ratione reijciuntur, quòd uel
ad hæresim, uel ad aliquod præstigiôsæ im-
pietatis genus, uel omnino ad intolerabiles
errores subinde allicere, satis expertum est.

Postremo loco redactę sunt inscriptiones
librorum, qui ut plurimum ab incerti nomi-
nis hæreticis conficti, pestilentissimis doctri-
nis respersi sunt.

39250

AUTORES QVORVM
Libri & Scripta omnia, &
quæcunque sub eorum, uel subsequacium
ipforum nomine uel cognomine conscripta
aut edita sunt, uel in posterum conscribentur,
siue edentur, etiam si nil penitus contra Re-
ligionem, uel de Religione differant,
in uniuersum prohi-
bentur.

A.

A Bydenus Corallus, alias Huldrychus
Huttenus.
Achilles Pyrminius Gassarus.
Adamus Siberus.
Adolphus Clarembach.
Albertus Brandenburgens.
Albertus Draco.
Alexander Alexius Scotus.
Almaricus.
Alphonfus Aemilius Chemnicen.
Ambrosius Blaurerus.
Ambrosius Interbocen.
Ambrosius Moibanus Vratislauien.

An.

Andreas Althameri.
 Andreas Bodenstein Carolstadius.
 Andreas Cratander.
 Andreas Dietherus.
 Andreas Fabricius Chemnicen.
 Andreas Ericius Modreuius.
 Andreas Hyperius.
 Andreas Knopen.
 Andreas Musculus.
 Andreas Osiander.
 Angelus Odonus.
 Antonius Anglus.
 Antonius Brucciolus.
 Antonius Coruinus.
 Antonius Halieus.
 Aretius Felinus.
 Aricus.
 Arnoldus Montanij.
 Arnoldus de Villa noua, Catalanus.
 Arsatius Schöffler.
 Arturus Britannus.
 Augustinus Mamardus Pedemontanus.

¶ Certorum Auctorum libri prohibiti.

Adriani Barlandi Liber, selectas quasdam

- Epistolas Erasmi Rot. continens.
Aeneæ Syluij cōmentaria de actis & gestis
Consilij Basilien.
Alphonfi Henriquez defensio pro Erasmo,
contra Edōardum Læum, & contra facul-
tatem Theologicam Vniuersitatis Pari-
siensis.
Andreæ Corui liber de Chiromantia.
Aloysij Transilli carmina.
Annibalis Raimondi Veron. liber inscriptus,
Opera della antica & honorata scienza di
Nomandia, o Nomitia. Item de Geoman-
tia, & de Chiromantia.
Antonij Francisci Doni Literæ.
Antonij Reuclini Exegetis dictionum in Psal-
mos.
Antonij de Rosellis Aretini, Tractatus de
potestate Imperatoris, & Papæ, & de Con-
cilijs.
Augustini de Roma Nazareni Archiepiscopi
Tractatus de Sacramento diuinitatis Ie-
su Christi, & Ecclesiæ. Item, Tractatus de
Christi capite, & eius inclyto principatu.
Item, Tractatus de charitate Christi cir-
ca electos, & de eius infinito amore.

Libri

¶ Libri prohibiti ab incerti nominis aucto-
ribus compositi.

Acta Comitiorum Augustæ & Haga-
noæ.

Acta in Conuentu Ratisponensi.

Acta cum protestantibus Francoforti.

Acta Nurembergæ, uz Osiandrismus.

Acta Synodi Bernen.

Actiones duæ Secretarij Pontificij.

Admonitio ministrorum uerbi Argentinen-
sium.

Aequitatis discussio super consilio delectorū
Cardinal. &c.

Alchimia Purgatorij.

Alchoranus Franciscanorum.

Alchoranus Mahometis, Basileæ impressus.

Alphabetum Christianum.

Amica & humilis, & deuota admonitio.

Anatomia excusa Marpurgij per Eucharium
Ceruicornum.

Anatomia della Messa.

Annotationes in acta Concilij Tridentini.

Annotationes in Chronica Ab. Vrsperg.

Anonymi cuiusdam liber de repugnantia do-
ctrinæ Christianæ.

0739250

Apologia Confessionis Augustanæ.
Apologia de doctrina Valdensium.
Apologia contra Henricum Ducem.
Apologia Græcorum de igne Purgatorio.
Apologi, &c.
Argyrophilacis seu Theſaurarij Epist.
Articuli Anabaptistarum Saxon.
Articuli Anabaptistarum Moraviæ.
Articuli à facultate Theologica Parisiens.
determinati, super materijs fidei nostræ,
hodie controuersis, cum antidoto.
Articuli nouorum Vuormaciæ Euang.
Articuli quadraginta septem plebis Franc.
fordien.
Augustanæ Confessionis Ecclesiarum cau-
sæ, quare & amplexæ sint, & retinendam
ducant suam doctrinam.

B.

AUCTORES QUORVM LIBRI
& scripta omnia prohi-
bentur.

Balthasar Hiebmaier.
Balthasar Pacimontanus.
Baptista Lasdemius.
Bartholomæus Conformi.

Bartho.

- Bartholomæus Bernardi.
- Bartholomæus Vuesthemerus.
- Basilius Groningensis, alias Vuesselus.
- Beatus Rhenanus.
- Benedictus Scurmegiftus.
- Bertholdus Hallerus.
- Bernardus Ochinus Senen.
- Bernardus Rotmanus.
- Bernardus Zieglerus.
- Bilibaldus Pirkymerus.
- Billicanus Theobaldus.
- Blaurerus Ambrosius.
- Bucerus Martinus.
- Bugenhagius Pomeranus.
- Bullingerus.

¶ Certorum Auctorum libri prohibiti.

- Baptista Cremen. Opera omnia.
- Bartholomæi Coclitis Anastasis Chiromantia ac Physionomia.
- Bartholomæi Ianoes lib. de aduentu Antichristi.
- Benonis liber de uita Hildebrandi.
- Berengarij opera.

039250
Bernhardini Tomitani expositio super Mat-
thæum.

Bernæ Francisci carmina.

Bertrami liber de corpore & sanguine Chri-
sti.

Boccatij Decades seu Nouellæ centum, quæ
hactenus cum intolerabilibus erroribus
impressæ sunt, & quæ in posterum cum
eisdem erroribus imprimentur.

Brunonis Heidelij Querfurdensis Poema-
tum libri septem.

¶ Auctorum incerti nominis libri
prohibiti.

Belial siue de consolatione peccatorum.

Beneficium Christi.

Bernensis disputatio.

Bernensis reformatio contra Missam.

Breuis & compendiosa instructio de Religio-
ne Christiana.

Breuis tractatus ad omnes in Christianam li-
bertatem maleuolos.

Breuis Pastorum Isagoge.

Aucto.

AVCTORES QVORVM LIBRI
& scripta omnia prohi-
bentur.

Cælius Horatius Curio.
Cælius secundus Curio.
Caluinus.
Capito Vuolphangus.
Caroloftadius.
Carolus Molinæus.
Caspar Cruciger.
Caspar Peucerus Budiffinus.
Casparus Tauberus.
Caffander Brugenfis.
Charieus Cogelius.
Christianus Beyer.
Christianus Lotichius Heffus.
Chriftophorus Clarius.
Chriftophorus Cornerus ex Fagis.
Chriftophorus Frofcouerus.
Chriftophorus Hegendorphinus.
Chriftophorus Hoffman.
Chriftophorus Melhoferus.
Chriftophorus Thrafibulus.
Claudius Taurinensis.

07 39250

Clemens Maroth.
Conradus Clauserus.
Conradus Cordatus.
Conradus Dasypodius.
Conradus Gesnerus.
Conradus Lagus.
Conradus Lycosthenes.
Conradus Pellicanus.
Conradus Schreck.
Conradus Somius.
Conradus Treuve de Fridesleuen.
Cornelius Agrippa.
Crato Milius.
Cyprianus Leouitius.

¶ Certorum Auctorum libri prohibiti.

Capricci del Bottaio, di Gianbaptista Gelli.
Chumanni Elinspachij de Tabernis montanis Chronologia ex sacris literis.
Cyri Theodori Podromi Epigrammata.
Claudij Sarnarclæui historia de morte Ioannis Diazij.

¶ Auctorum incerti nominis libri prohibiti.

Capita fidei Christianæ contra Papã & portas
tas

tas inferorum.

Capo finto.

Carontis & Mercurij Dialogi.

Catalogus Papæ & Mosis.

Catalogus testiū ueritatis ex sanctis Patrib.

Catechismus Ecclesiæ Argentoratensis.

Catechismus Tubicen.

Catechismus pro Ecclesia Vuirtemb.

Catechismus cui titulus, Qual maniera.

Catechismus maior & minor.

Catechismo, cioe Formulario per instituire
& ammaestrare i fanciulli nella Religio-
ne Christiana, fatto amodo di Dialogo.

Catechismus paruus pro pueris in scholis nu-
per auctus.

Catechismus super Euangelium Marci.

Catechismus siue Symboli expositio.

Cachismus siue explicatio Symboli Apost.

Catechesis puerorū in fide, literis, & morib.

Causæ quare Synodū indictam à Rom. Pon.
Paulo III. recusarint Principes Status &
Ciuitates Imperij, profitentes puram &
Catholicam doctrinam.

Centum & quatuordecim sententiæ Patrū,
de Officio uerorum rectorum Ecclesiæ.

Centum grauamina.

- 1039250
- Christiana institutio.
- Christianæ scholæ Epigrammatum libri duo,
ex uarijs Poetis excerpti.
- Christianæ iuuentutis crepundia.
- Christiana responsio ministrorum Euange-
lij. Basileæ, cur Missam, &c.
- Ciuitatis Magdeburgen. publicatio literarū
ad omnes Christifideles, anno M. D. L.
- Clauicula Salomonis.
- Collatio Diuinorū & Papalium Canonum.
- Collectanea demonstrationum ex Prophe-
tis, Apostolis, & Doctorib. Ecclesiæ, quòd
Spiritus sanctus à solo Patre procedit.
- Golloquium Cochlæi & Lutheri.
- Colloquium Marpurgense.
- Colloquium Vuormatiæ institutū anno 40.
- Comitia Spiræ & Vuormatiæ.
- Commētaria Ger. in Cornelium Tacitum.
- Commentarius de Angelo Melanthonis.
- Commentarius in priorem Timothæi Epi-
stolā, à uiro summæ pietatis conscriptus.
- Comœdiæ & Tragœdiæ aliquot ex ueteri
Testamento.
- Comœdiæ super quæstionem, Quæ est ma-
ior consolatio morientis, &c.
- Conciliabulum Theologicosū aduersus he-
narum

narum literarum studiosos, &c.

Concilium Pisanum.

Conciones de decem præceptis dominicis.

Concordantiæ Græcæ noui Testamenti.

Concordantiæ Principum nationis Germaniæ, de astutijs Christianorum.

Confessio fidei Augustana.

Confessio fidei Baronum & Nobilium Boemiæ.

Confessio Saxonica.

Confessio Ecclesiæ Tigurinæ.

Confessio Vuirtenberg.

Confutatio determinationis Doctorum Parisien. contra Martinum Lutherum.

Confutatio unius & uiginti propositionum, de differentia Legis & Euangelij.

Congregatio siue collectio insignium concordantiarum Bibliæ.

Coptis Christianus.

Consiglio d' alcuni Vescoui congregati in Bologna.

Contra regulam Minoritarum, & uniuersas perditionis sectas.

Contra sanctos Zeylleysten.

Conuentus Augustensis.

Copia d' una lettera scritta alli IIII. Genaiio

M. D. L.

039250
Cordigeræ nauis conflagratio, Dialogus.
Cymbalum mundi.

D.

AUCTORES QUORVM LIBRI
& scripta omnia prohi-
bentur.

David Georgius ex Delphis.

David Peiferus Lypsius.

Desiderius Erasmus Roterodamus cum uni-
uersis commētarijs, annotationibus, scho-
lijs, dialogis, epistolis, cēsuris, uersionibus,
libris & scriptis suis, etiam si nil penitus
contra Religionem, uel de Religione con-
tineant.

Didimus Fauentinus.

Diethelmus Cellarius.

Dionysius Melander.

Dominicus Caramanius.

Dominicus Melguicius.

Durandus de Baldach.

Dulcinus Nouarien.

¶ Certorum auctorum libri prohibiti.

Dantis Monarchia.

Dauidis Chytræi liber de auctoritate & cer-
titudi.

titudine Christianæ doctrinæ, ac ratione
discendi Theologiam.

¶ Auctorum incerti nominis libri
prohibiti.

Declaratione del Giubileo.

Decretum Nurembergense editum, Anno
M. D. XXIII.

Defensio pro Zuinglio.

Defensio aduersus axioma Catholicum, id
est, criminationem Roberti Episcopi A-
brincen.

Dialogi di Mercurio & Caronte.

Dialogi aduersus Ioannem Eckium.

Dialogus de Doctrina Christiana.

Dialogus de morte Iulij II. Papæ, siue Iulius.

Dialogus Karstans & Regellians.

Dialogus Murnarus Leuiathan.

Dialogus obscurorum uirorum, in quo tres
colloquuntur Theologi.

Dialogus Paradoxos, quo Romani Pontifi-
cis Orator unà cum eo qui est, &c.

Dialogus Orat. Pontificis Rom. & illius qui
est Pontifici à confessionibus, &c.

Discorsi sopra i Fioretti di S. Francesco.

Disordine della Chiesa.

- Disputatio Badensis.
 Disputatio Bernensis.
 Disputatio Gronicen. cum duabus Epistolis.
 Disputatio inter Clericum & Militem, super
 potestate Prælati Ecclesiæ atque Princi-
 pibus terrarum commissa.
 Disputatio Lypfica inter Martinum & Em-
 serum.
 Diurnale Romanum, impressum Lugduni in
 ædibus Filiberti Rolleti, & Bartholomæi
 Fræni.
 Doctrina uetus & noua.
 Doctrina uerissima sumpta à cap. 4. Epist. ad
 Rom. ut consolentur afflictæ conscientiæ.
 Dragale locorum communium.
 Duæ lettere d^r un Cortiggiano, nelle quali si
 dimostra che la Fedè, &c.
 Duæ disputationes Herffordianæ, Langi &
 Naticleri.

E.

AVCTORES QVORVM LIBRI
 & scripta omnia prohi-
 bentur.

Eobanus Hessus.

Erasmus

Erasmus Alberus.
 Erasmus Benedictus Silesius.
 Erasmus Ebnerus.
 Erasmus Fabricius.
 Erasmus Osualdus Screctenfuchsius.
 Erasmus Rottembucher.
 Erasmus Roterodamus.
 Erasmus Sarcerius.
 Erasmus Sneppius.
 Euritius Cordus.
 Eutichius Mion, qui & Musculus.

¶ Auctorum incerti nominis libri
prohibiti.

Elementa Christiana ad instituēdos pueros.
 Enarrationes Epistolarum & Euangeliorum.
 Enchiridion Christianismi.
 Enchiridion piarum precationum.
 Epigrammatum libri duo Christianæ sectæ,
 ex uarijs Christianis Poetis decerpti.
 Epistola apologetica ad sinceriores Christia-
 nismi sectatores per Phrysiã Orientalem.
 Epistola Christiana de Cœna Domini.
 Epistola de non Apostolicis quorundã mori-
 bus, qui in Apostolorum se, &c.

Epistolæ piæ & Christianæ.
Epistola sancto Virico adscripta.
Epistola de Magistris Louanien.
Epistola ministri cuiusdam uerbi Dei de Ec-
clesia, Clauibus, Sacramentis, uerâque mi-
nistrorum spiritus electione.
Epistola directâ ad pauperem & mendicam
Ecclesiam Lutheranensem.
Epistola & Præfatio in Decalogum.
Epistolæ ad Timoth. Comment.
Epitome Ecclesiæ renouatæ.
Epitome belli Papistarum contra Germa-
niam atque Patriam ipsam, Cæsare Ca-
rolo V. Duce.
Epitome decem Præceptorum, prout quem-
que Christianum cognoscere decet.
Epitome responsionis ad Martinum Luterû.
Eidrà, Lamentationes Petri.
Expositione della Oration del Signore in uol-
gare, cõposta per un Padre nõ nominato.
Euangelicæ conciones.
Euangelium æternum.
Euangelium Pasalli.
Exameron Dei opus.
Expositio Symboli Apostolorum, Orationis
Dominicæ, Præceptorum, &c.

Aucto-

AVCTORES QVORVM LIBRI
 & scripta omnia prohibentur.

Fabricius Capito.
 Firmianus Chlorus, qui & Viretus.
 Fœlicianus de Ciuitella.
 Fœlix Malleolus Tigurinus.
 Fœlix Manzius.
 Franciscus Bettus.
 Franciscus Cotta Lemburgius.
 Franciscus Enzinos.
 Franciscus Kolbius.
 Franciscus Lambertus.
 Franciscus Lamperti.
 Franciscus Lismanius.
 Franciscus Niger Bassanen.
 Franciscus Portus.
 Franciscus Stancarus.
 Fridericus à Dinheim.
 Fridericus Iacob.
 Fridericus Myconius.
 Fridericus à Than.
 Fridolinus Brombach.
 Fridolinus Lindouerus.
 Fursterus.

¶ Certorum auctorum libri prohibiti.

Francisci Balduini I. C. Constantinus Magnus, siue de Constantini Imp. legibus Ecclesiasticis atque Ciuilibus, Comment.

Francisci Bernæ Poemata Italica.

Francisci Franchini Poemata.

Francisci Trachelæi Statij Propedeumata Oratoria.

Francisci Zabarellæ liber de Schismate, atq; eiusdem libri præfationes, Argētinae imp.

Friderici Fregosij Tractatus de Oratione, de Iustificatione, de Fide & Operibus, & præfatio in Epistolam D. Pauli ad Rom.

Friderici Furiij Ceriolani Valentini Bononia, siue de libris sacris in uernaculá linguam conuertendis.

¶ Incertorum auctorum libri prohibiti.

Farrago concordantiarum insignium totius Bibliæ.

Fasciculus rerum expetendarum & fugiendarum.

Forma delle Orationi Ecclesiastiche, & il modo d' administrar' i Sacramenti, & di celebrare il S. matrimonio.

Fran.

Francisci nocturna apparitio.
Fundamentū malorum & bonorū operum.

G.

AVCTORES QVORVM LIBRI
& scripta omnia prohi-
bentur.

Galafius.

Gaspar Bruschius Egranus.

Gaspar Churrerus.

Gaspar Cruciger.

Gaspar Gretterus.

Gaspar Hedio.

Gaspar Heldelinus.

Gaspar Hubertinus.

Gaspar Megander Tigurinus.

Gaspar Rudolphus.

Gaspar Scuenckfeldius.

Georgius Aemilius Mansfelden.

Georgius Agricola.

Georgius Batthenheimer.

Georgius Fabricius Chemnicen.

Georgius Maior.

Georgius Perflerer.

Georgius Ioachimus Rheticus.

Georgius Rorarius.

G 3

Georgius Sabinus.
Georgius Spalatinus.
Georgius Vogler.
Gerardus Geldenhaurius Nouiomagus.
Gerardus Listrius.
Gerardus Lorichius.
Gerardus Segarelli Pergamen.
Gilbertus Cognatus Nozerenus.
Gondiffaluus.
Gorcinianus.
Gregorius Bruck.
Gregorius Caselius.
Gregorius Giraldus.
Gryneus.
Gualterus Tigurinus.
Gulielmus Aurifex.
Gulielmus Farellus.
Gulielmus Gnaphæus Hagien.
Gulielmus Postellus Barentonius.
Gulielmus de S. Amore.
Gulielmus Sartoris.
Gulielmus Taylous Anglus.
Gulielmus Tindalus.

¶ Certorum auctorum libri prohibiti.

Gaudentij Teruisini Nomantia, Geomantia,
Gau.

Gaufridi de Monte Electo Tractatus super
materia Concilij Basilien.

Georgij Cassandri Hymni Ecclesiastici.

Gratiadei de Monte sancto Epistolæ piæ &
Christianæ.

Gryphij precationes Dominicæ.

Guilhelmi Ochan opus nonaginta dierū. Item
Dialogi & scripta omnia contra Ioannem
XXII.

¶ Incertorum auctorum libri prohibiti.

Geographia uniuersalis.

Geomantiæ libri omnes.

Germanicæ nationis Lamentationes.

Giuditio sopra le lettere de XIIII. huomini,
stampate nell' anno M. D. LV.

H.

AVCTORES QVORVM LIBRI
& scripta omnia prohibentur.

Hadrianus Iunius.

Hartmannus Beyer.

Hartmannus Palatinus I. C.

Heberus.

Hedio.

Heliodorus Alexiacus.

39250
Helias Pandochæus.
Helius Eobanus Hessus.
Henricus VIII. Anglus.
Henricus Bomius.
Henricus Bullingerus.
Henricus Cornelius Agrippa.
Henricus ab Einsidel.
Henricus ab Eppendorff.
Henricus Glareanus Heluctius.
Henricus Lupulus.
Henricus Pantaleon.
Henricus Scotus.
Henricus Senen.
Henricus Stollus.
Henricus Sutphanus.
Henricus Tolosanus.
Henricus Vtingerus.
Henricus Vuelpius Lingen.
Hermannus Bodius.
Hermannus Bonnus.
Hermannus Buschius Pasiphilus.
Hermannus Hessus.
Hermannus Kiffuick.
Hermannus Italus.
Hermannus Luscus.
Hetzerus.

Hierony.

Hieronymus Bassanus.
 Hieronymus Galathæus.
 Hieronymus Cato Pisarien.
 Hieronymus Marius.
 Hieronymus de Praga.
 Hieronymus Sauonen.
 Hieronymus Schiurpff.
 Hieronymus Vicellerius Friburgen.
 Hieronymus Vuolfius.
 Hiob Gast.
 Hippinus.
 Hortensius Tranquillus, aliàs Hieremias, a-
 liàs Landius.
 Hugo Latimerus.
 Huldrichus Enchaustius.
 Huldrichus Huttenus, siue de Vtten.
 Huldrichus Mutius Hugualdus.
 Huldrichus Zuinglius Toggius.

¶ Certorum auctorum libri pro-
 hibiti.

Henrici Bebelij Iustingen. Facetiæ, Institutio
 puerorum, Triumphus Veneris.
 Hieronymi Gebuileri liber de Sacrilegio.
 Item, Exhortatio ad sacram Communio-
 nem.

7039250

Hieronymi Messij Discursus, Prouerbia, &
Pronostica.

Hieronymi Sauanarolæ Ferrariensis, in Exo-
dum Sermo primus, incipiens: Domine
quid multiplicati, &c. Item, Sermo secun-
dus, incipiens: Essendo noi, &c. Item, Ser-
mo tertius, super In exitu Israel, &c. Item,
Sermo sextus, in illud: Quanto magis
opprimebat eos, &c. Item, Sermo deci-
mus, in illud: Clamor ergo filiorum Isra-
el, &c. Item, Sermo duodecimus, in illud:
Respondens Moses ait, &c. Item, Sermo
uigesimus, in illud Psalm. Palpebræ eius
interrogant filios hominum, &c.

Item, exhortatio habita ad populû incipiens:
Hauendosi à fare, &c.

Item, in Concionibus per totum annum,
Concio septima super Ruth, cuius initiû
est: Illume naturale della raggione, &c.

Item, in Concionibus super Amos & Za-
chariam, Concio duodecima in illud: Au-
dite uerbum hoc uaccæ pingues, &c.

Item, in Iob, Concio decima quarta, incipi-
ens: Beatus uir qui corripitur à Domi-
no, &c.

Item, in Ezechielem, Sermo uigesimus pri-
mus,

mus, in illud: Dixit Dominus, Audite me
transire per mediam ciuitatem, &c. Item,
Sermo trigessimus secundus, in illud: Et
post abominationes tuas, &c. Item, Ser-
mo quadragesimus primus, in illud: Et
factus est Sermo Domini ad me, &c.

Item, Concio tertia, in Octaua Epiphaniæ,
incipiens: Ecce gladius Domini, &c.

Item, liber inscriptus: Dialogo della uerità.

Hirænæi Tripolitani Aphorismi ex Ambro-
sio, Augustino, Lactantio.

Hippophili, Melangæi Theologiæ compen-
dium. Item, Expositio in Euangelium D.
Matthæi.

Hugonis Vualdi Epistolæ

¶ Certorum Auctorum libri pro-
hibiti.

Henrici Quarti Cæsaris uita.

Histõria de morte Ioannis Diazij Hispani,
quem frater eius Germanus interfecit.

Historia de Germanorum origine.

Historia de ijs, quæ Ioanni Hufs in Constan-
tien. Concilio euenerunt.

Hydromantiæ ars & scripta omnia.

L

AVCTORES QVORVM LIBRI

& scripta omnia prohi-
bentur.

Jacobus Bedrotus Pludentinus.
 Jacobus Hallis.
 Jacobus Imelius.
 Jacobus Iusti.
 Jacobus Kautius.
 Jacobus Kungius.
 Jacobus Micyllus.
 Jacob. Misnensis, alias Iacollus.
 Jacobus Myliehius.
 Jacobus Otherns.
 Jacobus Præpositus.
 Jacobus Schegkius.
 Jacobus Schenck.
 Jacobus Strausz.
 Jacobus Zieglerus.
 Janus Cornarius.
 Iasparus Bigel.
 Ioachimus Camerarius.
 Ioachimus Lesberus.
 Ioachimus Morlinus.
 Ioachimus Vadianus.

Ioachi-

Ioachimus Vuestphalus.
 Ioannes Aepinus.
 Ioannes Agricola Islebius.
 Ioannes Alarco.
 Ioannes Aloysius Paschalis.
 Ioannes Appellus Norimbergen.
 Ioannes Astoe Anglus.
 Ioannes Astuarbij.
 Ioannes Athanasius Veluanus.
 Ioannes Auene Rubeaquen.
 Ioannes Balistarius.
 Ioannes Babtista Piscatorius.
 Ioannes Babtista Vergerius.
 Ioannes Blasius.
 Ioannes Brentius.
 Ioannes Brismannus.
 Ioannes Bugenhagius Pomeranus.
 Ioannes Caluinus.
 Ioannes Campanus, siue Campensis.
 Ioannes Canferius.
 Ioannes Carion.
 Ioannes Castellanus.
 Ioannes Cheyferspergensis.
 Ioannes Comander.
 Ioannes Cosmius.
 Ioannes Czaphko.

039250

Ioannes Decanus Patauien.
Ioannes Denkius.
Ioannes Diazius.
Ioannes Doelschius Veltkirchensis.
Ioannes Draco, siue Draconites.
Ioannes Entomius.
Ioannes Foxus.
Ioannes Fran. Cotta Lemburgius.
Ioannes Frisius Tigurinus.
Ioannes Frederus.
Ioannes Frith, Londium.
Ioannes Functius Norimbergen.
Ioannes Gastius Brisacen.
Ioannes Gigas Northufianus.
Ioannes Girardus.
Ioannes Gocchius.
Ioannes Grelus.
Ioannes Hallerus Tigurinus.
Ioannes Hanerus.
Ioannes Hartungus.
Ioannes Herold Acropolita.
Ioannes Heflus.
Ioannes Heruagius.
Ioannes Honburgius.
Ioannes Hoperus Anglus.
Ioannes Host.

Ioan.

Ioannes Hufchinus.

Ioannes Hospinianus Steinanus.

Ioannes Hufs.

Ioannes Hufferus.

Ioannes Huttichius.

Ioannes de Indagine.

Ioannes Keyferspergius.

Ioannes Knoblauchus.

Ioannes à Lasko Polonus.

Ioannes Lathman.

Ioannes Leonard. Sartorius.

Ioannes à Leydis.

Ioannes Licaula.

Ioannes Lonicerus.

Ioannes de Lukauetz.

Ioannes Mantelius.

Ioannes Mardeley.

Ioannes Marcellus Regiomontanus.

Ioannes Marpachius.

Ioannes Matter.

Ioannes Mayre.

Ioannes Meyer.

Ioannes Montholonius.

Ioannes Muchkius.

Ioannes Oecolampadius.

Ioannes Oldenecastel Anglus.

Ioannes Oldendorpius.
 Ioannes Oporinus.
 Ioannes Pfeffinger.
 Ioannes Philonius Dugo.
 Ioannes Philologus.
 Ioannes Pistorius à Vuorden.
 Ioannes Pollicarius Cygnæus.
 Ioannes Pollius Vuestphalus.
 Ioannes Pomeranus.
 Ioannes Postellus.
 Ioannes Pupperus Gochianus.
 Ioannes Purpurei.
 Ioannes Puruey Anglus.
 Ioannes Przibram.
 Ioannes Rhellicanus Tigurinus.
 Ioannes Rodophanta.
 Ioannes Ribittus.
 Ioannes Rihelius.
 Ioannes Riuius Atthendorien.
 Ioannes de Rochefort.
 Ioannes de Rochefana.
 Ioannes Rochors Anglus.
 Ioannes Sagittarius Burdegalen.
 Ioannes Sapidus.
 Ioannes Sartoris.
 Ioannes Schneppius.

Ioan-

- Ioannes Schonerus Carolostad.
- Ioannes Schoper.
- Ioannes Secerius.
- Ioannes Sleidanus.
- Ioannes Spangenbergius.
- Ioannes Spinus.
- Ioannes Splendianus.
- Ioannes Staupitius.
- Ioannes Stigelius.
- Ioannes Stolsius.
- Ioannes Stuck.
- Ioannes Sturmius.
- Ioannes Stumpff.
- Ioannes Tzapko.
- Ioannes Valdesius.
- Ioannes Vannius.
- Ioannes Veltkirchius siue Velcurio.
- Ioannes Vijck.
- Ioannes de Vessalia.
- Ioannes Vuiclephus.
- Ioannes Vitlingius, qui & Brent.
- Ioannes Vuillebrochius Dantiscanus.
- Ioannes Vuolphius Tigurinus.
- Ioannes de Vuorden.
- Ioannes Zuickius.
- Iob Gast.

H

39250
Iodocus Goch, siue Cocus, q̄ & Iustus Ionas.
Iodocus Vuillichius.
Ionas, qui & Iodocus Cacus.
Ionas Philologus.
Iosephus Grumpeck.
Iosephus Klug.
Iosias Similerus.
Islebius.
Iulius Cæsar P.
Iulius Mediolanen, Apostata.
Iulius Dominicus Caramanius.
Iustus Menius Isenaten.
Iustus Ionas, seu Iodocus Coch, uel Cocus.
Iustus Velsius.

¶ Certorum Auctorum libri pro-
hibiti.

Iacobi Almain liber contra Thomã de Vio.
Iacobi Bophart de studio literarum, & iuuen-
tute erudienda libellus.
Iacobi Brunsvuicensis Catechesis puerilis.
Iacobi à Burgundia Apologia ad Carolum
Cæsarem.
Iacobi Fabri Commentaria in Euangelia.
Item in Epistolas Diui Pauli. Item, in Epi-
stolas Canonicas. Item, de tribus Magda-
lenis.

- lenis. Item in Psalmos.
- Iacobi Ottheri Sermones. Item, Speculum fatuorum.
- Iacobi Schæpperi Tremoniani Monomachia Daudis & Golixæ.
- Ioachimi Abbatis liber contra Petrú Lombardum.
- Ioachimi Ringelbergen. Opera omnia Geomantix, & cuiusvis generis Diuinationis.
- Ioannis Baptistæ Gelli liber inscriptus: Capriccidel Bottaio.
- Ioannis de Barro libri & scripta omnia Magicæ artis.
- Ioannis Boccacij lib. inscript. Cento nouelle, oueril Decamerone. Vide Boccacij.
- Ioannis Casæ Poemata.
- Ioannis Cuspiniani liber inscrip. Imp. & Cæs. uitæ, cum imaginibus ad uiuam effigiem expressis.
- Ioannis Fabricij Montani Poemata omnia.
- Ioannis Gertophij Recriminatio aduersus Edoardum Læum Anglum.
- Ioannis Lubicensis de Antichristi aduentu, & de Messia Iudæorum.
- Ioannis Mahusij Aldernaden. Epitome Annotationú Eras. in nouum Testamentú,

1039250
Ioannes Pici Carthusien. Paraprafes, & An-
notationes in Pfalmos.

Ioannes Reuclini Speculum oculare, De uer-
bo mirifico, Ars Cabalistica.

Ioannis Rutheni Tabulæ locorum commu-
nium utriusque Testamenti.

Ioannis Saxonis liber de iudicijs Astrorum.

Ioannis Soteris liber siue Epigrammata ex
uarijs auctoribus collecta.

Ioannis Sutel de terribili excidio Hierosoly-
mitarum.

Ioannis Vunschelburgensis de signis & mira-
culis falsis, & de superstitionibus.

Iuliani Collen. Tractatus de certitudine gra-
tiæ Dei, & salutis nostræ.

¶ **Incertorum auctorum libri prohibiti.**

Imperatorum ac Cæsarum uitæ.

Index Bibliorum impressus Coloniae in ædi-
bus Quentilianis.

Index utriusque Testamenti penè similis in-
dici Bibliorum Roberti Stephani.

Instructio Visitationis Saxonicæ.

Interpretatio nominum Chaldæorum.

Introductio puerorum.

Iulius Dialogus, alias Aula.

Aucto.

AVCTORES QVORVM LIBRI

& scripta omnia prohi-
bentur.

Kautius.

Knipstro Pomeranus.

Knopper Dellingius.

Kolbius.

L

AVCTORES QVORVM LIBRI

& scripta omnia prohi-
bentur.

Lactantius Ragnonus.

Lambertus de Nigro monte.

Laurentius Czoch.

Laurentius Tubbius Pomeranus.

Leonardus Culman.

Leo Iudas.

Leonardus Fuchsius.

Leonardus Iacobus Northusianus.

Leonardus Strubin.

Leopoldus Dickius.

Lollardus.

Lucas Lofsius.

039250
Lucas Schroteyfen, Robeaquensis.
Lucius Hetzerus.
Lubius Pisæus.
Ludouicus ab Eberstein.
Ludouicus Hetzer.
Lutherus.
Lyfmaninus.

¶ **Certorum Auctorum libri pro-**
hibiti.

Laurentij Vallæ, De falsa donatione Con-
stantini. Item, de libero arbitrio. Item, An-
notationes in nouum Testamentũ. Item,
de Voluptate.

Lucae Bettini liber inscrip. Oracolo della Re-
nouatione della Chiesa, &c.

Lælij Capilupi Cento ex Virgilio.

Lucae Gaurici Tractatus Astrologicus in
quo agitur de præteritis multorum homi-
num accidentibus. Item de Astrologia Iu-
diciaria.

Luciani Mantuani Annotationes in Com-
ment. D. Ioannis Chrysoft. in Epistolam
ad Rom.

Luciani Samosatens. Dialogi, Mors Peregrini,
& Philopatris.

Ludo.

Ludouici Pulcij Poemata.

Ludouici Chalcondyle Atheniensis, de origine & rebus gestis Turcorum libri decem, Conrado Clauserio interprete.

¶ Incertorum auctorum libri prohibiti.

Lamentationes Petri, auctore Esdra.

Lamentatio & querimonia Missæ.

Litaniæ Germanorum.

Loci communes de bonis operibus, & de potestate Ecclesiastica.

Loca insignia.

Loci insigniores.

Loci omnium ferè capitum Euangeliorum.

Loci utriusque Testamenti.

Lucta Christiana.

Ludus Pyramidum.

Libellus aureus, quòd idola, &c.

Liber inscriptus: Abdias de uitis XII. Apost.

Liber inscriptus: An statui & dignitati Ecclesiasticorum magis conducat admittere Synodum Nationalem, piam, & liberam, quam decernere bello, &c.

Liber inscriptus: Augustini & Hieronymi Theologia.

- 039250
- Liber inscrip.** Alcuni importanti luochi tradotti fuor delle Epistole latine di M. Francesco Petrarca, &c. contre Sonetti suoi, & 18. Stanze del Berna, auanti il 20. Canto, &c.
- Liber inscrip.** Basilien. Eccl. Cur Missam. &c.
- Liber inscrip.** Bulla Diaboli, &c.
- Liber inscrip.** Capo finito.
- Liber inscrip.** Consilium de emendanda Ecclesia.
- Lib. inscrip.** Consilium Pauli III. datum Imperatori in Belgis, cum Eusebij Pamphiliij pia explicatione.
- Liber inscrip.** Cur Ecclesia quatuor Euangelia acceptauit.
- Liber de auctoritate, officio & potestate Pastorum Ecclesiasticorum.**
- Liber de Cœna Dominica.**
- Liber de Conuentu Haganoen.**
- Liber inscrip.** De disciplina puerorum, recteque formãdis eorũ studijs & moribus, &c.
- Liber inscript.** Doctrina uerissima tolta dal cap. 4. à Rom. per consolar le afflitte conscientie.
- Liber de emendatione & correctione status Christiani.**

Lib.

Lib. inscrip. Ex uetustissimis Orthodoxorum Patrum libris, &c. De genuino Eucharistiæ negocij intellectu & usu, &c.

Liber De falsa Religione.

Liber De Fatis Monarchiæ Romanæ Somnium, Vaticinium Esdræ, &c.

Lib. De Gratia & libero eius, uelociq; cursu.

Lib. Delle Statue, & Imagini, &c.

Lib. inscrip. La forma delle preghiere Ecclesiastice con la maniera d' amministrar' i Sacramenti, & celebrare il matrimonio.

Lib. Delle Commissioni & facultà che Papa Giulio III. ha dato à me Paolo Odescaleo.

Libri Della Ventura.

Libri Hermetis Magi ad Aristotelem.

Libri decem annulorum, Quatuor speculorum, Imaginum Thobiæ, Imaginum Ptolomæi, Virginalis, Clauicula Salomonis.

Liber Salomonis Magicis superstitionibus refertus.

Lib. inscrip. Illust. & Potentiss. Senatus Populique Angliæ sententia, de eo consilio quòd Paulus Episc. Rom. &c.

Lib. inscrip. Opus Illustriss. & Excellentiss. seu speciabilis uiri Caroli Magni, &c. contra Synodum quæ in partibus Græciæ pro

adorandis imaginibus, stolide siue arroganter gesta est.

Lib. in Orationem Dominicam.

Lib. in orationes Dominicas saluberrimæ & sanctissimæ meditationes ex lib. Catholicorum Patrum.

Liber Militantis.

Liber De Prouidentia Dei.

Liber De Sacerdotio, Legibus, & Sacrificijs Papæ, &c.

Liber de uera differentia Regiæ potestatis & Ecclesiasticæ.

Liber De uita iuuentutis instituenda, moribus & studijs corrigendis.

Liber De unitate Ecclesiastica.

Lib. inscrip. Itinerariū Petri per Clemētem.

Lib. inscrip. Nicodemus de passione Christi.

Liber inscriptus, Pontificij Oratoris Legatio in Conuentu Norembergen.

Lib. inscrip. Pauli III. Papæ Romani Epistola consolatoria & hortatoria ad suos dilectos filios, &c.

Libri, libelli, & opera uniuersa cuiuscunque artis, facultatis, idiomatis, uel argumenti sint, etiā si nullibi de Fide aut de Religione differant, quęcunq; à **Q**uadraginta annis

nis citra sine nomine auctoris aut impressoris, aut temporis aut loci impressa sunt. Libri & quæcunque posthac imprimuntur cū titulo uel sine titulo auctoris, impressoris, temporis, uel loci, sine licentia & approbatione in scriptis habita ab Ordinario & Inquisitore loci ubi opus excusum fuerit, seu ab alijs à sancta Sede Apostolica ad id, siue ab Inquisitoribus specialiter deputatis, & sine fide eiusdem licentiæ & approbationis in eodem libro pariter impressa.

Libri & Tractatus omnes qui ab impressoribus quorumuis librorum hæreticorum hætenus excusi sunt, pro suspectis habeantur, & nullatenus uendantur, aut emanentur, aut legantur, aut teneantur, nisi prius ab Ordinarijs, unà cum Inquisitoribus, siue cum Commissarijs sanctę Inquisitionis declaratum sit, eos neque hæreses aut errores continere, neq; ab hæreticis compositos, uel editos fuisse, neque execrabilis memoriæ cuiusuis hæretici nomen uel ullum penitus uestigium seruare.

Libri & Tractatus omnes quicunq; posthac uel ab impressoribus hæreticis, uel ab ipso

039250

rum hæreticorum libros imprimantibus excudentur, cuiuscunq; inscriptionis, idiomatis, artis, & argumenti fuerint, tanquã reiecti & omnino prohibiti caueantur.

Libri omnes & Tractatus cuiuscunque inscriptionis, artis, argumenti, professionis, uel idiomatis sint, insuper Interpretationes, Versiones, Commentaria, Historiæ, Epistolæ, Carmina, Dialogi, Apologi, Scholia, & in uniuersum prorsus omnia quæcunque ab hæreticis composita sunt, uel in posterum componentur, uel sub hæreticorum nomine, uel nuncupatione, siue patrocinio imprimantur, etiam si nil prorsus de fide uel de Religione contineant.

Libri omnes ; & scripta Chiromantiæ, Physionomiæ, Aeromantiæ, Geomantiæ, Hydromantiæ, Onomatiæ, Pyromantiæ, uel Necromantiæ, siue in quibus Sortilegia, Veneficia, Auguria, Aruspicia, Incantationes, Magicæ artis, uel Astrologiæ iudicariæ Diuinationes circa futuros contingentes euentus, aut euentuum successus, siue fortuitos casus, ijs tantũ naturalibus observationibus exceptis, quæ est Nauigationis, Agricolationis, siue Medicæ artis iu-
uandæ

uandæ gratia conscriptæ sunt.

Libri omnes Decretis quorumcunque Pontificum uel Conciliorum condemnati.

M.

AVCTORES QVORVM LIBRI

& scripta omnia prohibentur.

Marcellus Palingenius Stellatus.

Marcus Antonius Coruinus.

Marcus Cordelius Torgensis.

Marcus Ephesinus.

Marcus Tilemanus Heshufius.

Marsilius de Padua.

Martiniko.

Martinus Borrhaus Stugardian.

Martinus Bucerus.

Martinus Frectus.

Martinus Lutherus.

Martinus Meglin.

Martinus Ostermincherus.

Martinus Alberus.

Matthæus qui & Assartius Scoffer.

Matthæus Philargirius.

Matthæus Zellius Keiserspergen.

Matthæus Zifer.
 Mathias Flaccus Illiricus.
 Maturinus Corderius.
 Maximilianus Maurus.
 Melanchton.
 Melchior Ambachius.
 Melchior Clinch.
 Melchior Hofmannus.
 Mennon Simon.
 Menardus Moltherus.
 Michael Cellarius.
 Michael de Cefena.
 Michael Rotingius.
 Michael Seruetus.
 Michael Sellarius.
 Michael Toxita.
 Miconius Ofualdus.
 Milo Conuerdale Erobacan.
 Morlinus.
 Muncerus.
 Munsterus.
 Murnerus.
 Musculus.

¶ Certorum auctorum libri prohibiti.

Marci Antonij Flaminij Paraphrases, & Cō-
 ment.

ment. in Pſal. Item literæ, & carmina omnia.
 Marci Pagani Carmina.

Maſſuccij Salernitani Nouellæ.

Merlini Angli liber obſcurarum prædictio-
 num.

¶ Auctorum incerti nominis libri pro-
 hibiti.

Magicæ artis libri & ſcripta omnia.

Maniera di tener ad inſignar' i figliuoli Chri-
 ſtiani.

Margarita Theologica.

Matrimonio delli Preti, & delle Monache.

Medicina animæ.

Medicina animæ pro ſanis ſimul & ægrotis,
 inſtante morte.

Meditationes in Orationem Dominicam

Meditationes, & precatationes piæ, admodum
 utiles, & neceſſariæ pro formandis tum
 conſcientijs, tam moribus electorum.

Metaphraſes Epistoſularum D. Pauli ad com-
 munem Eccleſiarum concordiam.

Methodus in præcipuos Scripturæ diuinæ
 locos.

Methodi ſacræ Scripturæ Tomi duo.

Microſynodus Norimbergensis.

Miniftrorum Verbi Argentinenſiũ admoni-

00 19250
tio ad ministros Helueticos.

Modo di tener nell' insegnar', & nel predi-
car' al principio della Religione Chri-
stiana.

Modo, & uia breue da consolar quelli che
stanno in pericolo di morte.

Modus solemnus & authenticus ad inquiren-
dum, &c.

N

AVCTORES QVORVM LIBRI
& scripta omnia prohi-
bentur.

Nicolaus Amstdorfius.

Nicolaus Balingius.

Nicolaus Borbonius Vandoperanus.

Nicolaus Bryling.

Nicolaus Cabasila.

Nicolaus de Calabria.

Nicolaus Clemangis.

Nicolaus Galecus.

Nicolaus Gallafius.

Nicolaus Gallus.

Nicolaus Gerbellius.

Nicolaus Herforde Anglus.

Nicolaus Krompach.

Nico.

Nicolaus Macchiauellus.
 Nicolaus de Pelhrzimoun.
 Nicolaus Quodus.
 Nicolaus Radiul Palatinus Vuilner.
 Nicolaus Ridlæus.
 Nicolaus Seubelius.
 Nicolaus Selueccerus.
 Nicolaus Storckius.
 Nicolaus Vdall Anglus.
 Nilus Thessalonicen.

¶ Certorum auctorum libri prohibiti.

Nicolai Franci carmina contra Petrum Ar
 etinum.
 Nicolai Rhodangi Exhortatio ad Germaniã.
 Item Precationes carmine conscriptæ.
 Nicolai de Tudisco Abbatis Pan. Tractatus
 super Concilio Basileen.
 Nicolai Vinmanni Colymbeses siue de arte
 natandi Dialogus.

¶ Incertorum Auctorum libri prohibiti.

Necromantiæ opera & scripta omnia.
 Notoriæ artis opera.
 Nomenclator insignium scriptorum.
 Notæ ueræ Ecclesiæ.

O.

AVCTORES QVORVM LIBRI
& scripta omnia prohi-
bentur.

Oecolampadius.
Ortolphus Marolt Francus.
Ofiander.
Ofualdus Myconius.
Otho Brunsfelsius.
Otho Cerberus Pabergen.
Otho Henricus.
Otho Vinerius.
Otho Vuerdmillerus.
Ottonellus Vida.

¶ Certorum Auكتورum libri prohibiti.

Ogerij Dani Fabulæ.
In Ouidij Metamorphoseos libros Cõmen-
taria siue Enarrationes allegoricæ uel tro-
pologicæ.

¶ Incertorum Auكتورum libri prohibiti.

Oeconomica Christiana.
Onus Ecclesiæ.
Opera diuina della Christiana uita, &c.
Optima

Optima ratio cōponendæ Religionis quę sit.
Opus imperfectum in D. Matthæi Euange-
lium, D. Chrysoftomo falso attributum.

Orandi modus.

Oratio pro Iulio II. Ligure à quodam bene-
docto & Christiano perscripta.

Orationes Dominicales Gryphij.

P.

AVCTORES QVORVM LIBRI

& scripta omnia prohi-
bentur.

Pacimontanus Balthasar.

Paulus Commodus Britannus.

Paulus Constantinus Phrygio.

Paulus Dasypodius.

Paulus Eberus.

Paulus ab Eitzen.

Paulus Fagius.

Paulus Ritijs Israelita.

Pellicanus Conradus.

Petrus Abilardus.

Petrus de Aragonia.

Petrus Artopæus.

Petrus Brubachus.

Petrus Cholinus.
Petrus Dresdenfis.
Petrus Ferrarien.
Petrus Ioan de Villa Sereiatum.
Petrus de Luna.
Petrus Martyr Vermilius.
Petrus Martyr Verunghus.
Petrus Misnen.
Petrus Molinæus.
Petrus Olerius.
Petrus Paulus Vergerius.
Petrus Payne Anglus.
Petrus Sebiuilla.
Petrus Similerus.
Petrus Viretus.
Petrus Vualdus.
Philippus Melanchton.
Philolethes
Philothæus Iræneus Eupolitanus.
Pomeranus.

¶ Certorum auctorum libri prohibiti.

Pauli Polscij Pfa'teriú Græco carmine Ver-
sum cū præfatione Philippi Melanchtonis.
Petri de Abano opera Geomantiæ. Item li-
ber de imaginibus Astrologicis, & de om-
ni ge-

ni genere diuinationis.

Petri Aretini opera omnia.

Petri Lignæi Parabolæ.

Petri Moselani Protegésis Pedologia in puerorum usum conscripta.

Petri de Virea Peregrinatio Hierusalem.

Philippi Catti aduersus Henricum Brunf.

Poggij Florentini Facetiæ.

Polydori Virgilij de Inuentionibus rerum.

Pompæi Barbæ lib. de secretis naturæ.

¶ Incertorum Auكتورum libri prohibiti.

Paralipomena rerum memorabilium.

Pasquini & Marphorij Hymnus in Paulum
III.

Pasquillus Fagius.

Pasquillus Germanicus.

Pasquillus proscriptus à Tridétino Cócilio.

Pasquillus femipoeta.

Pasquillorum Tomi duo.

Pasquilli omnes, omnesque conscriptiones
in quibus Deo, aut Sanctis, aut Sacramen-
tis, aut Catholicæ Ecclesiæ & eius cultui,
aut Apostolicæ Sedi quomodocunq; de-
trahatur.

Passio Mart. Lutheri secundum Marcellum.

Phalarismus.
Phrases sacrae scripturae.
Piae & Christianae Epistolae cuiusdam serui Iesu Christi, de Fide, operibus, & charitate,
Precationum aliquot & piarum meditationum Enchiridion.
Precationes Biblicae.
Precationes Christianae ad imitationem Psalmorum.
Precationes Dominicae Gryphij.
Precationes Psalmorum per Ioannem Honburgium latinitate donatae.
Precedentie alla Apologia della Confessione Vuirtemberg.
Processus Cōcistorialis martyrij Ioan. Huss.
Psalterium Translationis ueteris cum noua praefatione Martini Luteri.
Pyromantiae libri & scripta omnia.

R.

AVCTORES QVORVM LIBRI
& scripta omnia prohibentur.

Rabelesius.
Raidenus.
Raimundus Neophitus.

Raphacl

Raphael Musæus.
 Reinhardus Lorichius.
 Rapsodus.
 Rhegius Vrbanus.
 Rhellicanus Tigurinus.
 Ricardus Morison Anglus.
 Ricardus Samson.
 Ricardus Tauerner.
 Ricardus Thracius de Todyngton.
 Ricardus Vuich.
 Robertus Anglus.
 Robertus Barnes.
 Robertus à Moshan.
 Robertus Stephanus.
 Rod Gaial.
 Robertus Baus.
 Rodulphus Gualterus Tigurinus.

¶ Certorum Auctorum libri prohibiti.

Raimundi Lulli opera per Gregorium XL
damnata.

Raimundi de Sabunde Theologia naturalis.

¶ Incertorum Auctorum libri prohibiti.

Ratio breuis sacrarum tractandarum Con-
cionum.

Ratio cur qui Confessionem Augustanam
profitentur, &c.

Ratio & methodus cōsolandi periculose de-
cumbentes, &c.

Receptatio omnium figurarum sacrae Scri-
pturae.

Reformatio Ecclesiae Coronen.

Regis & Senatus Anglici Sententia de Con-
cilio quod Paulus Episcopus Rom. Man-
tuae futurum simulavit.

Restitutionum Doctrinae & uitae Christianae
liber per Monasterienses Anabaptistas e-
ditus.

S.

AVCTORES QVORVM LIBRI
& scripta omnia prohi-
bentur.

Sapidus Poeta.

Scaplerus.

Schneppius.

Sebaldus Hauuenreuterus.

Sebaldus Heyden.

Sebastianus Castalion.

Sebastianus Francus.

Seba

Sebastianus Froschelius.
 Sebastianus Lepusculus.
 Sebastianus Meyer.
 Sebastianus Munsterus.
 Seruetus Hispanus.
 Simon Gryneus.
 Simon Hefius.
 Simon Sultzerus.
 Stanislaus Orichonius Ruthenus.
 Stephanus Donetus.
 Suuenckfeldius.

¶ Certorum Auctorum libri prohibiti.

Seraphini Firmani Apologia pro Baptista de
 Crema.
 Sigiberti liber contra Papam Gregorium, &
 contra Epistolas Paschalis Papæ.
 Stephani Vuinctonien. Episcopi de uera obe-
 dientia.

¶ Incertorum auctorum libri prohibiti.

Scripta quædam Papæ, & Monarcharum de
 Concilio Tridentino, &c.
 Scholia in Epistolam Pauli III. Pontificis
 Maximi.

- 39250
- Sententiæ pueriles.
Sermones conuiuales.
Sermones de Prouidentia Dei.
Similitudinum & Dissimilitudinum liber.
Simplicissima & breuissima Catechismi ex-
positio.
Simplex & succinctus orandi modus.
Simulachri, Historie, & Figure della mor-
te, &c.
Somnium & uaticinium Esdræ de fatis Mo-
narchiæ Romanæ.
Speculum cæcorum ad cognitionem Euan-
gelicæ ueritatis.
Suermenica doctrina.
Summa totius Scripturæ.
Summarium Scripturæ.
Summa in Smaragdum super Euangelia &
Epistolas totius anni, tam separatim, quam
una cum dicto auctore impressa.
Supplicatio quorundam apud Heluetios E-
uangelistarum ad Episcopum Constan-
tensem.
Supputatio annorum mundi.
Supplice effortatione di nuouo mandata all'
inuitiff. Cæsare Carlo V. &c.
Synorama clarissimorum uirorum, qui Ha-
læ con-

70
læ conuenerunt, super uerbis in Domini.
Synodus Marpurgen.

T.

AUCTORES QUORVM LIBRI
& scripta omnia prohi-
bentur.

Theobaldus Gertachius Billicanus.
Theodorus Bibliander.
Thomas Blaurerus.
Thomas Cranmerus.
Thomas ab Hofen.
Thomas Muncerus.
Thomas Neogeorgus.
Thomas Platterus.
Thomas Venatorius.
Thomas Vuolfius.

¶ Certorum Auctorum libri pro-
hibiti.

Thanfilli Aloysij Poemata.
Thomitani expositio super Matthæum.
Tricassij Chiromantia.

¶ Incertorum Auctorum libri pro-
hibiti.

Thalmud Hebræorú, ciúsque glossæ, annota

07 39250
tiones, interpretationes, & expositiones
omnes.

Themata 114. Basileæ disputata.

Threni Hieremiæ mysticati.

Tractatus ad omnes in Christianam liber-
tatem maleuolos.

Tractatus de redditibus & Decimis.

Tragœdia de libero arbitrio.

Trigamus.

Trilogium pro Catechistis.

Troporum Theologicorum, &c.

Turicella.

Tractatus de uera & pura Ecclesia, D. Atha-
nasio falsissime adscriptus.

Trattato del Beneficio di Christo.

V.

AVCTORES QVORVM LIBRI

& scripta omnia prohi-
bentur.

Vadianus Ioachimus.

Valerius Anselmus Ryd.

Valerius Philarcus.

Varemundus Luitholdus.

Vldaricus Zasius I. C.

Velcurio.

Verge-

Vergerius.
 Victor de Bordeus.
 Victorinus Strigelius.
 Vincentius Obsopæus.
 Vitilingius, siue Brentius.
 Viretus Petrus.
 Vitus Theodorus.
 Vitus Vinsemius.
 Vlricus Studerius.
 Vlricus Velenus Minkonien.
 Vlricus de Vtten.
 Vrbanus Rhegius.
 Vuendelinus ab Helbach.
 Vuentzeslaus Linck.
 Vueselus, siue Basilius Groningen.
 Vuilhelmus Nefenus.
 Vuolfangus Fabritius Capito.
 Vuolfangus Meusel.
 Vuolfangus Musculus.
 Vuolfangus Ruesz.
 Vuolfangus Maler.
 Volfangus Vuissenburgius.
 Vuestphalus Ioachimus.

¶ Certorum Auctorú libri prohibiti.

Vallæ de Libero arbitrio Tractatus, & de

039250
falsa donatione Constantini. Item, Annotations in nouum Testamentum.

Viti Amerbachij Antiparadoxa. Item, Com-
mētaria in Pythagoræ & Phocilidis Poe-
mat. Item, Historias de Sacerdotio Iesu
Christi.

¶ Incertorum auctorum libri pro-
hibiti.

Valdensium Confessio, & Apologia fidei ad
Vladislaum Regem Vngariæ.

Varia doctorum piorumq; uirorum, de cor-
rupto Ecclesiæ statu Poemata.

Viridarij somniū de Potestate Papæ, & Prin-
cipum sæcularium.

Visitatio Saxonica.

Vitæ Patrum cum præfatione Martini Lu-
theri.

Vita & gesta Hildebrandi.

Vitæ Pon. Rom. Vuitenberg. impressæ.

Vn briue modo, qual deue tener ciascum
Padre.

Vnio dissidentium tripartita.

Vniuersitatis Vuitenberg. n. seria actio apud
Principem Fridericum.

Xistus

Xistus Bethulius Augustanus, cum omni-
bus operibus suis.

Zafius.

Zellius Keyferspergen, cum omnibus Ope-
ribus suis.

Zuinglius.

BIBLIA PROHI-
bita.

Biblia Antuerpiæ impressa per Antoniũ
Goinum 1540.

Biblia Antuerpiæ per Ioannem Steel-
sium 1538. 1541. 1542.

Biblia Antuerpiæ per Martinum Cæsarem
1534.

Biblia Argentorati apud Ioannem Schot-
tum 1535.

Biblia Argentorati Græca, apud Vuolfium
Cephalæum 1526. cum præfationibus Io-
Loniceri, & inscriptionibus ac partitioni-
bus libris Bibliorum præfixis.

Biblia Basileæ per Andream Cratandrum,
1526.

Biblia Basileæ per Frobeniũ 1522. 1530. 1538.

Biblia Basileæ cum annotationibus Sebastia-
ni Munsteri.

Biblia Basileæ apud Nicolaum Brylingerum
1544.

Biblia Lugduni apud Antoniũ Vincentium
1545. 1555.

Biblia Lugd. per Guilielmũ Boule 1537. 1542.
Biblia

Biblia Lugduni per Henricum Sauoret 1536.

Biblia Lugduni apud Hugoné à Porta 1538.

1542. 1544.

Biblia Lugduni apud Iacobú Iunctam 1546.

1548.

Biblia Lugduni apud hæredes Iacobi Iunctæ

1549.

Biblia Lugduni apud Ioannem Frellonium

1551.

Biblia Lugduni apud Iohan. Iunctam 1544.

1546.

Biblia Lugduni per Scipionem de Gabiano

1536.

Biblia per Sebastianum Gryphium 1542.

Biblia Lugduni per Theobaldum Paganum

1542.

Biblia Parisijs per Franciscum Gryphiú 1541.

1542.

Biblia Parisijs per Petrum Reynauld 1540.

Biblia Parisijs per Robertú Stephanú 1528.

1532. 1534. 1540. 1545. 1546.

Biblia Sebastiani Castalionis.

Biblia Tiguri per Christophorum Frosc-

uerum 1539. 1543.

Biblia Venetijs ad signum Spæi 1544. 1548.

Biblia Venetijs Isidori Clarij.

- Biblia cum recognitione Martini Lutheri.
 Biblia utriusque Testamenti, cum noua interpretatione, & copiosissimis in eam annotationibus, per Rob. Stephanum 1557.
 Bibliorum Index Coloniae impressus, in aedibus Quentellianis 1529. Cum uniuersis similibus Biblijs ubicunque excusis.
 Biblia omnia uulgari idiomate, Germanico, Gallico, Hispanico, Italico, Anglico, siue Flandrico, &c. conscripta nullatenus uel imprimi, uel legi, uel teneri possint absq; licentia sacri Officij S. Rom. Inquisitionis.

NOuum Testamentum Antuerpiae per Ioannem Batman 1541.

Nouum Testamentum per Adrianum de Bergis, & Christophorum de Remunda & Zeel.

Nouum Testamentum Lugduni per Balthasar Arnouelles 1547.

Nouum Testamentum Lugduni apud Guilielmum Rouillium 1545.

Nouum Testamentum Lugduni apud Sebastianum Gryphium 1547. 1555.

Nouum Testamentum Lugd. Maximi Theophili Florentini 1551.

Nouum

Nouum Testamentū Parisijs apud Viduam
Ma. à Porta 1556.

Nouum Testamentum Venetijs apud Co-
minum de Tridino 1546.

Nouum Testamentum Venetijs in Officina
Francisci Bindoni, & Maphæi Pasini 1538.

Nouum Testamentum cum duplici inter-
pretatione D. Erasmi, & Veteris interpre-
tis: Harmonia item Euangelica, & Indi-
ce, &c.

Nouum Testamentum apud Ioannem Cri-
spinum 1555. Cum omnibus similibus li-
bris Noui Testamenti.

Noui Testamenti libri vulgari idiomate con-
scripti, sine licentia in scriptis habita ab
Officio Sanct. Rom. & uniuersalis Inqui-
sitionis nullatenus uel imprimi, uel teneri
possint.

TYPOGRAPHI E QVO rum Officinis diuersorum

Hæreticorum Opera pro-
diere.

Adamus Petri Basileen. impressor.
Adamus Riueriz.

K 2

3250
Andreas Cratander Basileen. impressor.
Andreas Gesnerus Tigurinus impressor.
Antonius Dauodeus Geneuen. impressor.
Balthasar Ladius Basileen. impressor.
Bartholomæus Vuesthemerus Basileen. imp.
Christianus Egenolphus Marpurg. & Franc-
furten. impressor.
Christoph. Froscouerus Tigurinus imp.
Crato Mylius Argentoraten. impressor.
Eucharius Ceruicornus Marpurg. impressor.
Fredericus Peypus Norinbergen. impressor.
Franciscus Brucciolus Venet. impressor.
Franciscus Iacchius Geneuen. impressor.
Georgius Machæropeus Argent. impressor.
Georgius Rauu Vuittebergen. impressor.
Georgius Vlricher Argentoraten. impressor.
Georgius Vuachter Norimberg. impressor.
Henricus Petri Basileen. impressor.
Heruagius impressor Basileen.
Hieronymus Curio Basileen. impressor.
Iacobus Burgesius Geneuen. impressor.
Iacobus Cammerlender Argent. impressor.
Ioannes Aloysius Paschalis.
Ioannes Baptista Pinerolius.
Ioannes Bebel Basileen. impressor.
Ioannes Crato Vuittemberg. impressor.
Ioannes

- Ioannes Gerardus Genetien. impressor.
 Ioannes Heruagius Argentorat. impressor.
 Ioannes Knoblauchus Argent. impressor.
 Ioannes Lufft Vuitebergen. impressor.
 Ioannes Montanus Norimbergen. impressor.
 Ioannes Oporinus Basileen. impressor.
 Ioannes Petræius Norimbergen. impressor.
 Ioannes Rihelius Argentoraten. impressor.
 Ioannes Riueriz.
 Ioannes Secerius Hagenoen. impressor.
 Iosephus Klug Vuitebergen. impressor.
 Laurentius Merlinus Geneuensis impressor.
 Matthias Apiarius Argentoraten. impressor.
 Michael Blum Lypsien. impressor.
 Michael Isyngrinus Basileen. impressor.
 Michael Mertinus Stella Basileen.
 Nicolaus Brylingerus Basileen. impressor.
 Nicolaus Vuolrab Lypsien. impressor.
 Petrus Scheffer.
 Petrus Brubachius Francofurt. Hagenoen.
 siue Halen. impressor.
 Petrus Frenz Halen. impressor.
 Petrus Seitz Vuitebergen. impressor.
 Philippus Vlhardus.
 Robertus Stephanus.
 Robertus Vuinter Basileen. impressor.

39250
Rodulphus Landulphus Posclauij impressor.
Rodulphus Vuyssenbachius Tigurinus.
Sigismundus Grym Augustanus impressor.
Thomas Platterus Basileen. impressor.
Thomas Volfius Basileen. impressor.
Ulricus Morhardus Tubingen. impressor.
Ulricus Neuber Norimbergen. impressor.
Vindelinus Rihelius Argētoraten. impressor.
Vuolfius Cephalæus Argentorat. impressor.

¶ Libri, tractatus, & opera omnia cuius-
cunque auctoris, artis, idiomatis & argumen-
ti sint, quæcunq; typis, arte, uel industria pra-
dictorum & similiū impressorum, libros ha-
reticorum imprimentium posthac ex-
cusa fuerint, inter prohibita
habeantur.

FINIS.

CORVINVS EXCVDEBAT
Pfortzheimij, 1560.

ffo.

107

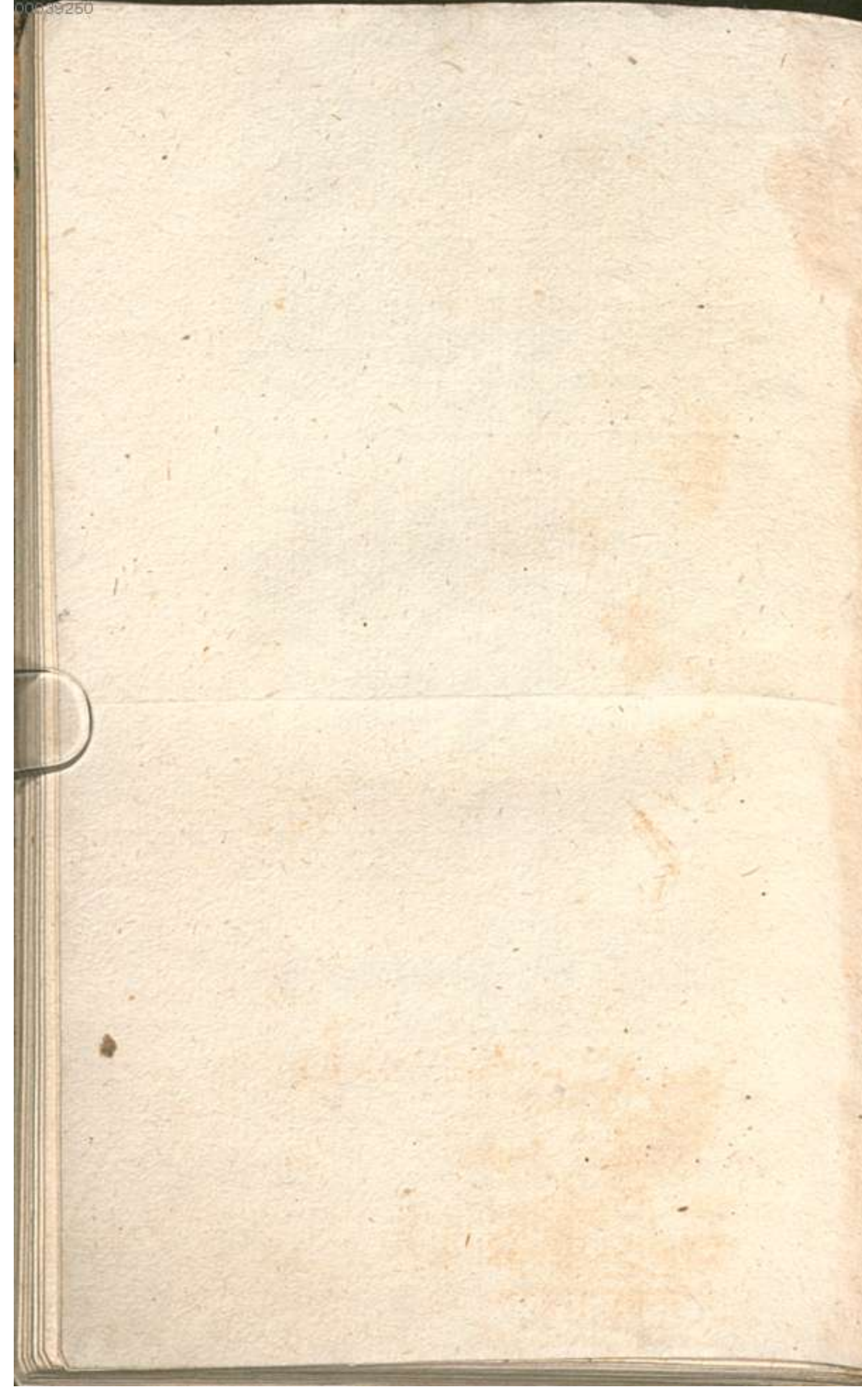
n.

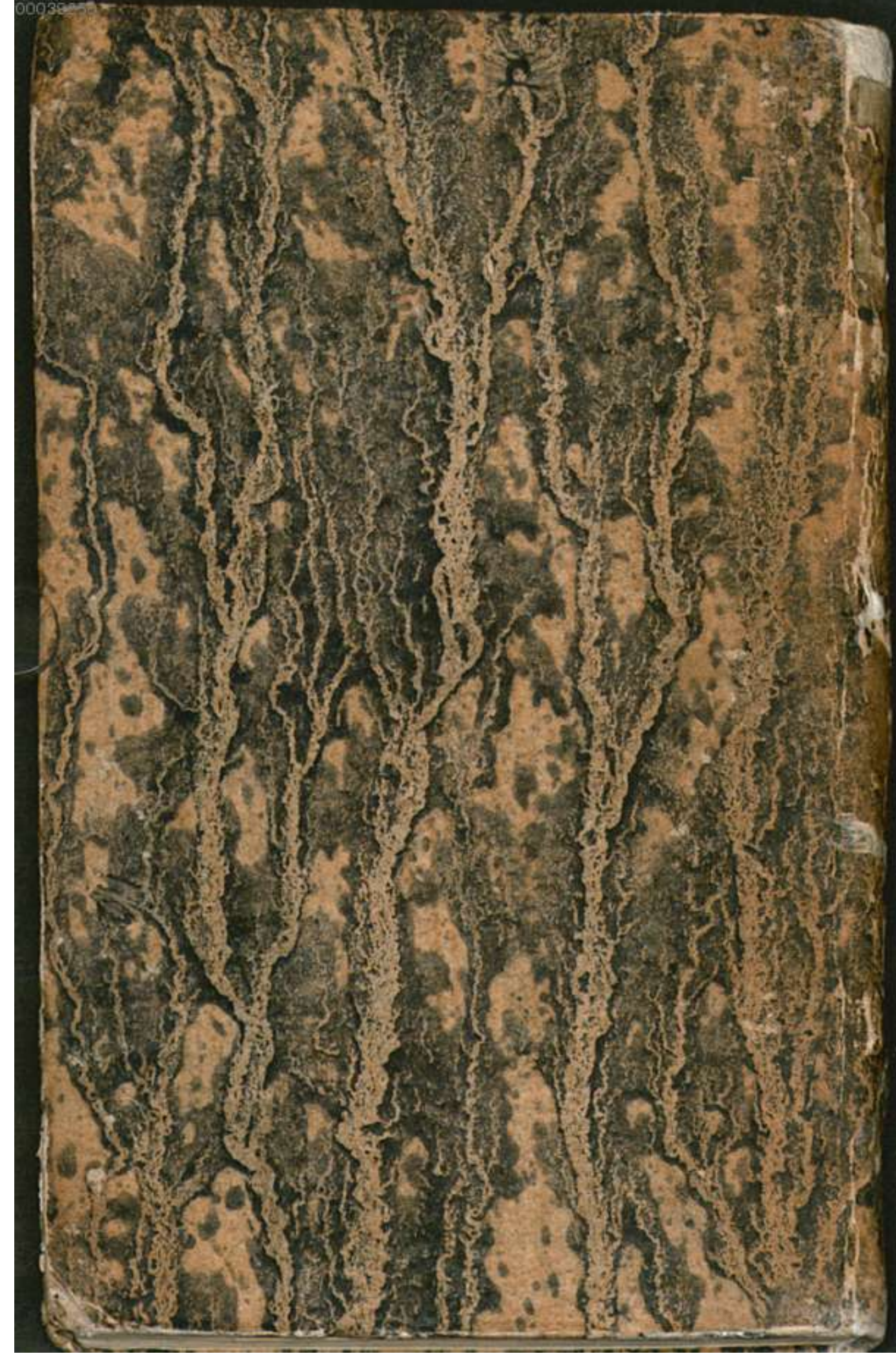
r.

c.

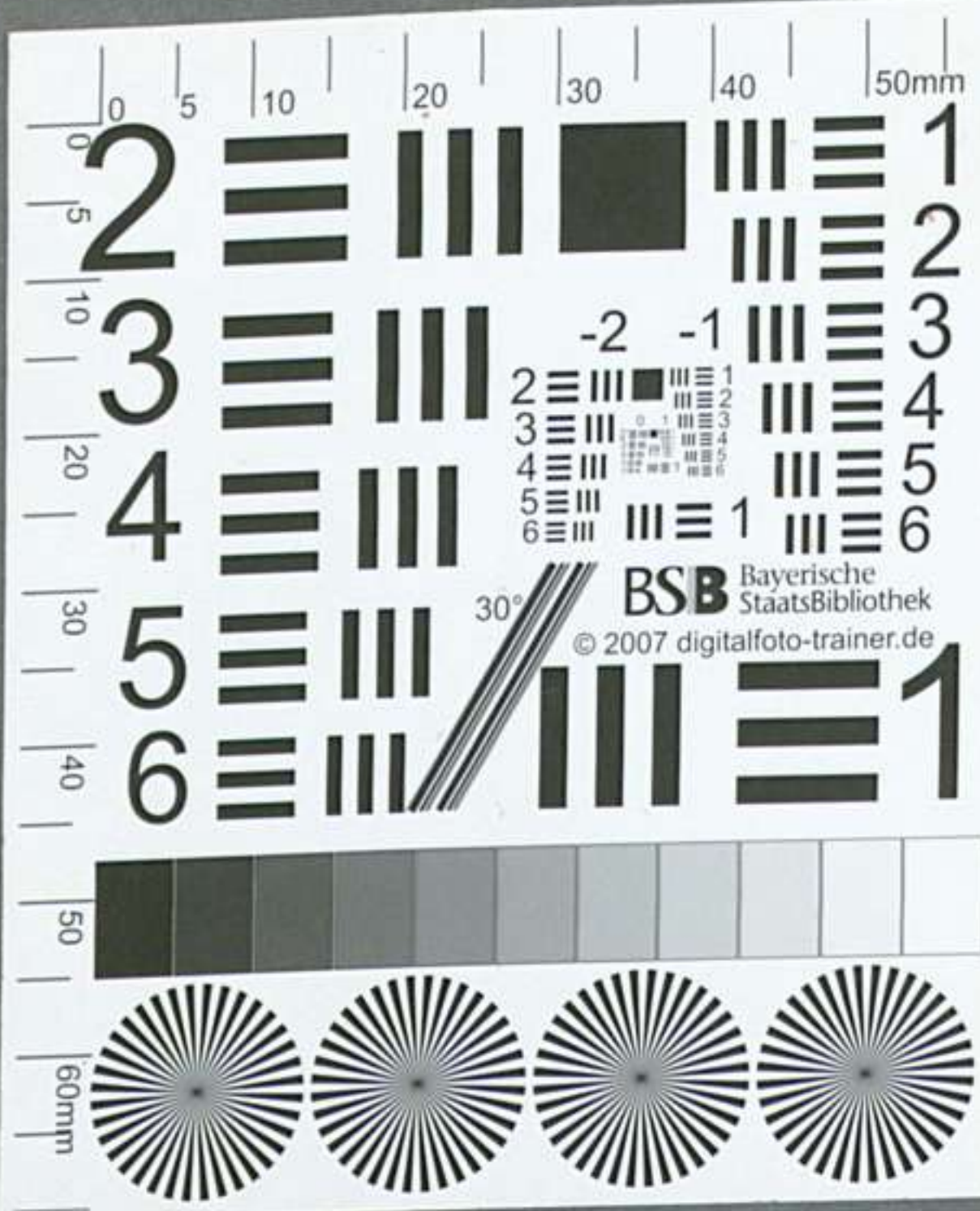
a.

Rodulphus Landulphus Posclauij impressor.
 Rodulphus Vuyffenbachius Tigurinus.
 Sigismundus Grym Augustanus impressor.
 Thomas Platterus Basileen. impressor.
 Thomas Volfius Basileen. impressor.
 Ulricus Morhardus Tubingen. impressor.
 Ulricus Neuber Norimbergen. impressor.

00039250

Rodulphus Landulphus Posclauij impressor.
Rodulphus Vuyssenbachius Tigurinus.
Sigismundus Grym Augustanus impressor.
Thomas Platterus Basileen. impressor.
Thomas Volfius Basileen. impressor.
Ulricus Morhardus Tubingen. impressor.
Ulricus Neuber Norimbergen. impressor.

impressor
impressor

nnia cuius
e argumen
ustria præ
libros hæ
hac ex
ta

BAT